

Официален вестник

на Европейския съюз

L 24

Издание
на български език

Законодателство

Година 51
29 януари 2008 г.

Съдържание

I Актове, приети по силата на договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕО) № 75/2008 на Съвета от 28 януари 2008 година за изменение на Регламент № 1207/2001 относно процедурите, улесняващи издаването или съставянето в рамките на Общността на доказателства за произход и издаването на разрешения на одобрени износители съгласно разпоредбите за преференциална търговия между Европейската общност и определени страни ⁽¹⁾ 1
- Регламент (ЕО) № 76/2008 на Комисията от 28 януари 2008 година за определяне на фиксирани вносни стойности за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци 4
- ★ Регламент (ЕО) № 77/2008 на Комисията от 28 януари 2008 година за определяне на задълженията за доставка на захар от захарна тръстика, подлежаща на внос съгласно Протокола АКТЕ и Споразумението с Индия за периода на доставка 2007/2008 година 6

ДИРЕКТИВИ

- ★ Директива 2008/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 година за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването (кодифицирана версия) ⁽¹⁾ 8
- ★ Директива 2008/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 година относно полето на видимост и стъклочистачките на предното стъкло на колесните селскостопански или горски трактори (кодифицирана версия) ⁽¹⁾ 30

ПРОЦЕДУРНИ ПРАВИЛНИЦИ

★ Изменение на процедурния правилник на съда	39
--	----

II Актове, приети по силата на договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително

РЕШЕНИЯ

Съвет

2008/79/ЕО, Евратом:

★ Решение на Съвета от 20 декември 2007 година за изменение на протокола относно статута на Съда на Европейските общности	42
★ Декларация	44

Комисия

2008/80/ЕО:

★ Решение на Комисията от 21 декември 2007 година относно нотифицираните от Република Австрия национални разпоредби, засягащи някои флуорирани парникови газове (нотифицирано под номер C(2007) 6646) ⁽¹⁾	45
--	----

СПОРАЗУМЕНИЯ

Съвет

★ Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Република Молдова за обратното приемане на пребиваващи без разрешение лица	51
★ Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Република Черна Гора за реадмисията на лица, пребиваващи без разрешение	51
★ Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Република Сърбия за обратно приемане на незаконно пребиваващи лица	51
★ Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Бившата югославска република Македония за обратно приемане на незаконно пребиваващи лица	51

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

★ Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Босна и Херцеговина за обратно приемане на незаконно пребиваващи лица	52
★ Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Украйна за обратното приемане на лица	52
★ Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Република Албания за улесняване издаването на визи	52
★ Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Босна и Херцеговина за улесняване на издаването на визи	52
★ Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Република Черна гора за улесняване издаването на визи	52
★ Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Бившата югославска република Македония за улесняване на издаването на визи	53
★ Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Република Сърбия за улесняване издаването на визи	53
★ Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Република Молдова за улесняване издаването на визи	53
★ Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Украйна за улесняване издаването на визи	53

III Актове, приети по силата на Договора за ЕС

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ПО СИЛАТА НА ДЯЛ V ОТ ДОГОВОРА ЗА ЕС

★ Обща позиция 2008/81/ОВППС на Съвета от 28 януари 2008 година за изменение на Обща позиция 98/409/ОВППС относно Сиера Леоне	54
---	----

I

(Актове, приети по силата на договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 75/2008 НА СЪВЕТА

от 28 януари 2008 година

за изменение на Регламент № 1207/2001 относно процедурите, улесняващи издаването или съставянето в рамките на Общността на доказателства за произход и издаването на разрешения на одобрени износители съгласно разпоредбите за преференциална търговия между Европейската общност и определени страни

(Текст от значение за ЕИП)

СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,
и по-специално член 133 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като има предвид, че:

- (1) Регламент (ЕО) № 1207/2001⁽¹⁾ определя правилата, предназначени да улеснят правилното издаване или съставянето на доказателства за произход във връзка с износа на продукти от Общността в контекста на преференциалните търговски отношения с определени трети страни.
- (2) Приложения III и IV към Регламент (ЕО) № 1207/2001 следва да бъдат изменени, за да се гарантира правилното посочване на произхода на материалите, които се използват в Общността за изработката на продукти с произход.
- (3) Поради това Регламент (ЕО) № 1207/2001 следва да се измени съответно,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 1207/2001 се изменя, както следва:

1. Приложение III се заменя с текста, изложен в приложение I към настоящия регламент;
2. Приложение IV се заменя с текста, изложен в приложение II към настоящия регламент.

Член 2

Декларации на доставчика за продукти без статут на преференциален произход, съставени преди датата на влизане в сила на настоящия регламент, остават валидни.

Член 3

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 28 януари 2008 година.

За Съвета
Председател
D. RUPEL

⁽¹⁾ ОВ L 165, 21.6.2001 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1617/2006 (ОВ L 300, 31.10.2006 г., стр. 5).

ПРИЛОЖЕНИЕ I

„ПРИЛОЖЕНИЕ III

Декларация на доставчика за продукти без преференциален произход

Декларацията на доставчика, чийто текст е изложен по-долу, се попълва съобразно бележките под линия. Самите бележки под линия няма нужда да се възпроизвеждат в самата декларация.

ДЕКЛАРАЦИЯ

Долуподписаният/та, доставчик на стоките, описани в приложения документ, декларирам с настоящото, че:

1. Следните материали, които не са със статут на преференциален произход, са използвани в Общността за производството на следните стоки:

Описание на поставяните стоки ⁽¹⁾	Описание на използваните материали без произход	Позиция от ХС за използваните материали без произход ⁽²⁾	Стойност на използваните материали без произход ⁽³⁾
			Общо:

2. Всички останали материали, използвани в Общността за производството на тези стоки са с произход от ... ⁽⁴⁾ и са в съответствие с правилата за произход, на които се подчинява преференциалната търговия с ... ⁽⁵⁾ и

декларирам, че: ⁽⁶⁾

☐ Кумулация е приложена с (име на страната/страните)

☐ Кумулация не е приложена

Задължавам се да предоставя при поискване от митническите органи всички подкрепящи документи:

..... ⁽⁷⁾

..... ⁽⁸⁾

..... ⁽⁹⁾

⁽¹⁾ Когато фактурата, известието за поставка или друг търговски документ, към който е прикрепена настоящата декларация, се отнасят до различни стоки, или до стоки, които не включват материалите без произход в същите пропорции, доставчикът трябва да направи ясно разграничение между тях.

Пример:

Документът се отнася до различни модели електрически двигатели от позиция 8501, които следва да се използват за производството на перални машини от позиция 8450. Естеството и стойността на материалите без произход, които се използват за производството на електрическите двигатели, при различните модели се различават. Моделите се описват поотделно в колона 1, а информацията в останалите колонки се посочва за всеки от тях, така че производителят на перални машини да може точно да определи статута на произход на всеки един от продуктите в зависимост от вградените в него електрически двигатели.

⁽²⁾ Попълва се само когато има отношение към смисъла на декларацията.

Пример:

Правилото за облеклата от глава 62 позволява използването на влакна без произход. Така например, когато френски производител на облекло използва плат, изтъкан в Португалия от влакна без произход, португалският доставчик вписва само „влакно“ като материал без произход в колона 2 на настоящата декларация, като позицията от ХС и стойността на влакното нямат отношение към декларацията. Фирма, произвеждаща тел от позиция 7217 от ХС от железни пръти без произход, вписва в колона 2 „железни пръти“. Когато телта се включва в машина, за която правилото за произход определя процентен лимит на стойността на използваните материали без произход, стойността на прътите трябва да се въведе в колона 4.

⁽³⁾ Под „стойност“ се разбира митническата стойност на материалите към датата на вноса им или, когато тя не е известна и не може да бъде установена, първата установима цена, платена за материалите в Общността.

За всеки вид използван материал без произход се посочва точната стойност за единица от стоките, включени в колона 1.

⁽⁴⁾ Общността, страна, група страни или територия, от които произхождат материалите.

⁽⁵⁾ Страна, група страни или територия, за които се отнася информацията.

⁽⁶⁾ Попълва се, където е необходимо, единствено за стоки със статут на преференциален произход в рамките на преференциалните търговски отношения с една от страните, посочени в членове 3 и 4 на съответния протокол за произход, с която се прилага пан-евро-средиземноморската кумулация на произход.

⁽⁷⁾ Място и дата.

⁽⁸⁾ Име и длъжност във фирмата, наименование и адрес на фирмата.

⁽⁹⁾ Поппис.“

ПРИЛОЖЕНИЕ II

„ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Дългосрочна декларация на доставчика за продукти без преференциален произход

Декларацията на доставчика, чийто текст е изложен по-долу, се попълва съобразно бележките под линия. Самите бележки под линия няма нужда да се възпроизвеждат в самата декларация.

ДЕКЛАРАЦИЯ

Долуподписаният/та, доставчик на стоките, описани в настоящия документ, които се доставят редовно на ⁽¹⁾, декларирам, че:

1. следните материали, които не са със статут на преференциален произход, са използвани в Общността за производството на следните стоки:

Описание на поставяните стоки ⁽²⁾	Описание на използваните материали без произход	Позиция от ХС за използваните материали без произход ⁽³⁾	Стойност на използваните материали без произход ⁽⁴⁾
			Общо:

2. Всички останали материали, използвани в Общността за производството на тези стоки са с произход от ... ⁽⁵⁾ аи са в съответствие с правилата за произход, на които се подчинява преференциалната търговия с ⁽⁶⁾, и

декларирам, че: ⁽⁷⁾

☐ Кумуляция е приложена с (име на страната/страните)

☐ Кумуляция не е приложена

Настоящата декларация е валидна за всички последващи пратки на тези продукти от: до ⁽⁸⁾.

Задължавам се да уведомя незабавно, след като настоящата декларация престане да е валидна.

Задължавам се да предоставя при поискване от митническите власти всички допълнителни документи.

..... ⁽⁹⁾

..... ⁽¹⁰⁾

..... ⁽¹¹⁾

⁽¹⁾ Име и адрес на клиента:

⁽²⁾ Когато фактурата, известното за доставка или друг търговски документ, към който е прикрепена настоящата декларация, се отнасят до различни стоки, или до стоки, които не включват материалите без произход в същите пропорции, доставчикът трябва да направи ясно разграничение между тях.

Пример:

Документът се отнася до различни модели електрически двигатели от позиция 8501, които следва да се използват за производството на перални машини от позиция 8450. Естеството и стойността на материалите без произход, които се използват за производството на електрическите двигатели, при различните модели се различават. Моделите се описват поотделно в колона 1, а информацията в останалите колонки се посочва за всеки от тях, така че производителят на перални машини да може точно да определи статута на произход на всеки един от продуктите в зависимост от вградените в него електрически двигатели.

⁽³⁾ Попълва се само когато има отношение към смисъла на декларацията.

Пример:

Правилото за облеклата от глава 62 позволява използването на влакна без произход. Така например, когато френски производител на облекло използва плат, изтъкан в Португалия от влакна без произход, португалският доставчик вписва само „влакно“ като материал без произход в колона 2 на настоящата декларация, като позицията от ХС и стойността на влакното нямат отношение към декларацията. Фирма, произвеждаща тел от позиция 7217 от ХС от железни пръти без произход, вписва в колона 2 „железни пръти“. Когато телта се включва в машина, за която правилото за произход определя процентен лимит на стойността на използваните материали без произход, стойността на прътите трябва да се въведе в колона 4.

⁽⁴⁾ Под „стойност“ се разбира митническата стойност на материалите към датата на вноса им или, когато тя не е известна и не може да бъде установена, първата установима цена, платена за материалите в Общността.

За всеки вид използван материал без произход се посочва точната стойност за единица от стоките, включени в колона 1.

⁽⁵⁾ Общността, страна, група страни или територия, от които произхождат материалите.

⁽⁶⁾ Страна, група страни или територия, за които се отнася информацията.

⁽⁷⁾ Попълва се, където е необходимо, единствено за стоки със статут на преференциален произход в рамките на преференциалните търговски отношения с една от страните, посочени в членове 3 и 4 на съответния протокол за произход, с която се прилага пан-евро-средиземноморската кумулация на произход.

⁽⁸⁾ Да се посочат датите. Срокът не може да превишава 12 месеца.

⁽⁹⁾ Място и дата.

⁽¹⁰⁾ Име и длъжност във фирмата, наименование и адрес на фирмата.

⁽¹¹⁾ Подпис.

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 76/2008 НА КОМИСИЯТА**от 28 януари 2008 година****за определяне на фиксирани вносни стойности за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци**

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1580/2007 на Комисията от 21 декември 2007 г. относно правилата за прилагане на регламенти (ЕО) № 2200/96, (ЕО) № 2201/96 и (ЕО) № 1182/2007 на Съвета в сектора на плодовете и зеленчуците ⁽¹⁾, и по-специално член 138, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

(1) В изпълнение на резултатите от Уругвайския кръг от многостранните търговски преговори Регламент (ЕО) № 1580/2007 посочва критерии за определяне от Комисията на фиксирани стойности при внос от трети страни на продуктите и периодите, посочени в приложението към него.

(2) В изпълнение на горепосочените критерии фиксирани вносни стойности следва да се определят на нивата, посочени в приложението към настоящия регламент,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Фиксираните вносни стойности, посочени в член 138 от Регламент (ЕО) № 1580/2007, се определят, както е посочено в таблицата в приложението.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на 29 януари 2008 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 28 януари 2008 година.

За Комисията

Jean-Luc DEMARTY

Генерален директор на Генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“

⁽¹⁾ ОВ L 350, 31.12.2007 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

към регламент на Комисията от 28 януари 2008 година за определяне на фиксирани вносни стойности за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

(EUR/100 kg)

Код по КН	Кодове на трети страни ⁽¹⁾	Фиксирана вносна стойност
0702 00 00	IL	154,9
	MA	47,4
	TN	132,6
	TR	87,1
	ZZ	105,5
0707 00 05	EG	190,8
	JO	178,8
	TR	119,1
	ZZ	162,9
0709 90 70	MA	78,2
	TR	150,9
	ZZ	114,6
0709 90 80	EG	121,8
	ZZ	121,8
0805 10 20	EG	46,2
	IL	49,2
	MA	71,2
	TN	59,9
	TR	77,4
	ZZ	60,8
0805 20 10	MA	104,0
	TR	104,0
	ZZ	104,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	84,1
	IL	71,4
	MA	152,6
	PK	48,1
	TR	86,0
	US	60,1
	ZZ	83,7
0805 50 10	EG	74,2
	IL	120,2
	TR	123,9
	ZZ	106,1
0808 10 80	CA	84,1
	CL	60,8
	CN	85,1
	MK	37,5
	US	109,9
	ZA	60,7
0808 20 50	ZZ	73,0
	CL	59,3
	CN	42,8
	TR	159,1
	US	110,7
	ZA	107,0
	ZZ	95,8

⁽¹⁾ Номенклатура на страните, определена с Регламент (ЕО) № 1833/2006 на Комисията (ОВ L 354, 14.12.2006 г., стр. 19). Код „ZZ“ означава „друг произход“.

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 77/2008 НА КОМИСИЯТА**от 28 януари 2008 година****за определяне на задълженията за доставка на захар от захарна тръстика, подлежаща на внос
съгласно Протокола АКТБ и Споразумението с Индия за периода на доставка 2007/2008 година**

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 318/2006 на Съвета от 20 февруари 2006 г. относно общата организация на пазарите в сектора на захарта ⁽¹⁾, и по-специално член 31 от него,

като има предвид, че:

- (1) Член 12 от Регламент (ЕО) № 950/2006 на Комисията от 28 юни 2006 г. за установяване на подробни правила за прилагането през 2006/2007, 2007/2008 и 2008/2009 стопански години на вноса и рафинирането на захарни продукти по някои тарифни квоти и преференциални споразумения ⁽²⁾ предвижда подробни правила за възлагане на задължения за доставка при условия на безмитен внос за продуктите, попадащи под код по КН 1701, изразени в еквивалентна бяла захар, за внос от страните, подписали Протокола АКТБ и Споразумението с Индия.
- (2) Прилагането на членове 3 и 7 от Протокола АКТБ, членове 3 и 7 от Споразумението с Индия и член 12, параграф 3, както и на членове 14 и 15 от Регламент (ЕО) № 950/2006 имаше за резултат установяването от Комисията на задълженията за доставка за всяка страна, която извършва износ, през периода на доставка 2007/2008 година на базата на актуалната информация.

(3) Регламент (ЕО) № 505/2007 на Комисията ⁽³⁾ определя временно задълженията за доставка на захар от захарна тръстика, подлежаща на внос съгласно Протокола АКТБ и Споразумението с Индия за периода на доставка 2007/2008 година.

(4) Следователно е необходимо да се установят задълженията за доставка за периода 2007/2008 година в съответствие с член 12, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕО) № 950/2006.

(5) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Управителния комитет по захарта,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Задълженията за доставка за внос от страните, подписали Протокола АКТБ и Споразумението с Индия, относно стоките, попадащи под код по КН 1701, изразени в еквивалентна бяла захар, през периода на доставка 2007/2008 година за всяка спомената държава, извършваща износ, са посочени в приложението.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 28 януари 2008 година.

За Комисията

Mariann FISCHER BOEL

Член на Комисията

⁽¹⁾ ОВ L 58, 28.2.2006 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1260/2007 (ОВ L 283, 27.10.2007 г., стр. 1).

⁽²⁾ ОВ L 178, 1.7.2006 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 371/2007 (ОВ L 92, 3.4.2007 г., стр. 6).

⁽³⁾ ОВ L 119, 9.5.2007 г., стр. 22.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Задължения за доставка за внос на преференциална захар от страни, подписали Протокола АКТБ и Споразумението с Индия, за периода за доставка 2006/2007 година, изразени в еквивалентна бяла захар:

(в тонове)

Протокол АКТБ/Споразумение с Индия Подписала страна	Задължения за доставка за 2007/2008 година
Барбейдос	32 864,83
Белийз	53 741,88
Конго	10 186,10
Кот д'Ивоар	10 123,12
Фиджи	162 656,25
Гаяна	170 203,57
Индия	9 999,83
Ямайка	132 129,06
Кения	5 017,07
Мадагаскар	9 905,00
Малави	19 898,32
Мавриций	476 789,70
Мозамбик	5 965,92
Сейнт Кристофър и Нейвис	0,00
Суринам	0,00
Свазиленд	117 368,72
Танзания	9 672,60
Тринидад и Тобаго	47 513,60
Уганда	0,00
Замбия	8 179,91
Зимбабве	37 660,14
Общо	1 319 875,62

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2008/1/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 15 януари 2008 година

за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването

(кодифицирана версия)

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след като се консултираха с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

(1) Директива 96/61/ЕО на Съвета от 24 септември 1996 г. за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването ⁽³⁾ е била неколкратно и съществено изменяна ⁽⁴⁾. С оглед постигане на яснота и рационалност посочената директива следва да бъде кодифицирана.

(2) Съгласно член 174 от Договора, целите и принципите на политиката на Общността в областта на околната среда се състоят по-специално в предотвратяване, намаляване и елиминирание в максимално възможна степен на замърсяването посредством осигуряване приоритет на намесата при източниците и гарантиране на разумно управление на природните ресурси в съответствие с принципа „замърсителът плаща“ и принципа за предотвратяване на замърсяването.

(3) Петата програма за действие в областта на околната среда, чийто принципен подход беше одобрен от Съвета и представителите на правителствата на държавите-членки на среща в рамките на Съвета с Резолюция от 1 февруари 1993 г. относно програмата на Общността за политика и действие в областта на околната среда и устойчивото развитие ⁽⁵⁾, отдаде приоритетно значение на комплексния контрол на замърсяването като важна част от напредъка към по-устойчиво равновесие между човешките дейности и социално-икономическото развитие, от една страна, и ресурсите и възможностите за възстановяване на природата, от друга страна.

(4) Реализирането на комплексен подход за намаляване на замърсяването изисква действия на общностно ниво с оглед изменение и допълнение на действащото законодателство на Общността относно предотвратяването и контрола на замърсяването от промишлените предприятия.

(5) Директива 84/360/ЕИО на Съвета от 28 юни 1984 г. относно борбата със замърсяването на въздуха от промишлени инсталации ⁽⁶⁾ и въведената с нея обща рамка изискват разрешително за експлоатация или съществено изменение на промишлените инсталации в случаите, когато могат да причинят замърсяване на въздуха.

(6) Директива 2006/11/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 февруари 2006 г. относно замърсяване, причинено от определени опасни вещества, изпуснати във водната околна среда на Общността ⁽⁷⁾ предвижда изисквания за разрешително за изпускане на такива вещества.

(7) Независимо от съществуването на съответното законодателство на Общността, насочено към борба със замърсяването на въздуха и предотвратяване или намаляване до минимум на изпускането на опасни вещества във водите, не съществува подобно законодателство на Общността, насочено към предотвратяване или намаляване до минимум на емисиите в почвите.

⁽¹⁾ ОВ С 97, 28.4.2007 г., стр. 12.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 19 юни 2007 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 17 декември 2007 г.

⁽³⁾ ОВ L 257, 10.10.1996 г., стр. 26. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 33, 4.2.2006 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Вж. приложение VI, част А.

⁽⁵⁾ ОВ С 138, 17.5.1993 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ ОВ L 188, 16.7.1984 г., стр. 20. Директива, изменена с Директива 91/692/ЕИО (ОВ L 377, 31.12.1991 г., стр. 48).

⁽⁷⁾ ОВ L 64, 4.3.2006 г., стр. 52.

- (8) Различните подходи за отделно контролиране на емисиите във въздуха, водите или почвите могат да създадат благоприятни условия за изместването на замърсяването между различните компоненти на околната среда, а не към опазване на околната среда като цяло.
- (9) Целта на комплексния подход за контрол на замърсяването е да предотврати емисиите във въздуха, водите или почвите в случаите, когато това е осъществимо, при отчитане на управлението на отпадъците, а когато няма такава възможност — да ги намали до минимум, за да се постигне високо ниво на опазване на околната среда като цяло.
- (10) Настоящата директива следва да създаде обща рамка за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването. Тя следва да формулира мерките, необходими за въвеждането и прилагането на комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването, за да бъде постигнато високо ниво на опазване на околната среда като цяло. Прилагането на принципа на устойчивото развитие следва да бъде подпомогнато от комплексния подход към контрола на замърсяването.
- (11) Разпоредбите на настоящата директива се прилагат, без да се засяга действието на разпоредбите на Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 г. относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда⁽¹⁾. Когато е необходимо информация или изводи, получени в резултат от прилагането на посочената директива, да бъдат взети под внимание при предоставяне на разрешения, настоящата директива следва да не засяга изпълнението на Директива 85/337/ЕИО.
- (12) Държавите-членки следва да предприемат необходимите стъпки, за да гарантират, че всеки оператор, осъществяващ промишлени дейности, посочени в настоящата директива, спазва общите принципи на определени основни задължения. За тази цел е достатъчно компетентните органи да се съобразят с тези общи принципи при определянето на условията в разрешителното.
- (13) Някои от разпоредбите, приети съгласно настоящата директива, трябва да се прилагат за съществуващите инсталации след 30 октомври 2007 г., а други е трябвало да се прилагат, считано от 30 октомври 1999 г.
- (14) За по-ефективно решаване на проблемите на замърсяването е необходимо операторът да взема под внимание аспектите на околната среда. Тези аспекти се съобщават на компетентния орган или органи, за да бъдат убедени, преди да издадат разрешително, че са установени всички подходящи превантивни мерки или мерки за контрол на замърсяването. Твърде големи различия между процедурите за кандидатстване могат да породят различна степен на опазване на околната среда и обществена информираност. Ето защо заявленията за разрешителни съгласно настоящата директива следва да включват минимално количество данни.
- (15) Пълното координиране на процедурата и условията за издаване на разрешителни между различните компетентни органи следва да даде възможност за постигане на най-висока практически постижима степен на опазване на околната среда като цяло.
- (16) Компетентният орган или органи следва да предоставят или изменят разрешителните единствено ако са били установени комплексни мерки за опазване на околната среда за въздуха, водите и почвите.
- (17) Разрешителното следва да включва всички необходими мерки за изпълнение на условията на разрешителното за постигане по този начин на високо ниво на опазване на околната среда като цяло. Без да се засяга действието на процедурата за издаване на разрешително, тези мерки могат също да бъдат предмет на принципните задължителни изисквания.
- (18) Нормите за допустими емисии, параметри или еквивалентни технически мерки се основават на най-добрите налични техники, без предписване на използването на определена техника или технология и съобразяване с техническите характеристики на съответната инсталация, нейното географско положение и условията на местната околната среда. При всички случаи условията за издаване на разрешително следва да установяват разпоредби за намаляване до минимум на замърсяването на далечни разстояния или трансграничното замърсяване и да осигуряват високо ниво на опазване на околната среда като цяло.
- (19) Държавите-членки определят по какъв начин могат бъдат вземани под внимание техническите характеристики на съответната инсталация, нейното географско положение и условията на местната околна среда, където това е уместно.
- (20) Когато определен стандарт за качество на околната среда изисква по-строги условия от постижимите с използване на най-добрите налични техники, чрез разрешителното следва да се изискват допълнителни условия, без да се засяга действието на други мерки, които могат да бъдат предприети за спазване на стандартите за качество на околната среда.
- ⁽¹⁾ ОВ L 175, 5.7.1985 г., стр. 40. Директива, последно изменена с Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 156, 25.6.2003 г., стр. 17).

- (21) Тъй като най-добрите налични техники ще се изменят с времето, особено в светлината на техническия напредък, компетентните органи следва да наблюдават и да се информират за този напредък.
- (22) Промените в определена инсталация могат да предизвикат замърсяване. Следователно компетентният орган или органи следва да бъдат уведомявани за всички промени, които биха могли да засегнат околната среда. Съществени промени на предприятието трябва да се извършват след предварително предоставено разрешително в съответствие с настоящата директива.
- (23) Условието на разрешителното следва да бъдат периодично преглеждани и при нужда — актуализирани. При определени условия те следва да бъдат преразглеждани при всички случаи.
- (24) Ефективното участие на обществеността във вземането на решения следва да ѝ даде възможност да изрази, а лицето, вземашо решения — да вземе предвид мненията и опасенията, които могат да бъдат от значение за тези решения, като по такъв начин се засилват задълженията за отчитане на резултатите и осигуряване на прозрачност на процеса на вземането на решения и се допринася за обществената информираност по въпросите, свързани с околната среда и за обществената подкрепа на взетите решения. По-специално, обществеността следва да има достъп до информацията относно експлоатацията на инсталации и тяхното възможно въздействие върху околната среда и, преди вземането на решения — до информацията относно заявленията за разрешителни за нови инсталации или съществени промени, както и относно самите разрешителни, тяхното актуализиране и съответните данни от мониторинг.
- (25) Участието, включително участието на сдружения, организации и групи, по-специално на неправителствени организации, които съдействат за опазването на околната среда, следва да бъде съответно поощрено, включително чрез насърчаване на увеличаване на познанията на обществеността в областта на околната среда.
- (26) На 25 юни 1998 г. Общността подписа Конвенцията на Икономическата комисия на ООН за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземане на решения и достъпа до правосъдието по въпросите на околната среда (Конвенцията от Орхус). Конвенцията от Орхус цели по-специално да се гарантират правата на участие на обществеността във вземането на решения по въпроси, свързани с околната среда, за да се допринесе за защитата на правото на живот в околна среда, подходяща за личното здраве и благосъстояние.
- (27) Развитието и обменът на информация на общностно ниво относно най-добрите налични техники следва да спомогне за отстраняване на технологичните несъответствия в Общността, следва да насърчи разпространението в останалата част на света на нормите за допустими емисии и техниките, използвани в рамките на Общността, както и да спомогне за ефикасното прилагане на настоящата директива в държавите-членки.
- (28) Необходимо е редовно изготвяне на доклади относно прилагането и ефективността на настоящата директива.
- (29) Настоящата директива се отнася до тези инсталации, при които вероятността за замърсяване, включително и трансгранично замърсяване, е значителна. Задължително следва да се организират трансгранични консултации в случаите, когато заявленията за издаване на разрешително се отнасят до нови инсталации или до съществени промени в съществуващите такива с възможно значително отрицателно въздействие върху околната среда. Заявленията, свързани с такива предложения или съществени промени, следва да бъдат предоставяни на разположение на обществеността в държавите-членки, които могат да бъдат засегнати.
- (30) Необходимостта от действия за установяване на норми на допустими емисии за определени категории инсталации и замърсители, попадащи в обхвата на настоящата директива, може да се идентифицира на общностно ниво. Европейският парламент и Съветът следва да определят подобни норми за допустими емисии в съответствие с разпоредбите на Договора.
- (31) Разпоредбите на настоящата директива следва да се прилагат, без да се засягат разпоредбите на Общността, отнасящи се до опазване на здравето и безопасността на работното място.
- (32) Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите-членки относно сроковете за транспониране в националното право на директивите така, както са посочени в приложение VI, част Б,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Цел и обхват

Целта на настоящата директива е постигането на комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването, произтичащо от изброените в приложение I дейности. Тя установява мерки, предназначени да предотвратят или в случаите, когато това е практически неосъществимо, да намалят емисиите във въздуха, водите и земята в резултат от посочените дейности, включително и мерки, свързани с отпадъците, целящи постигането на високо ниво на опазване на околната среда като цяло, без да се засяга действието на Директива 85/337/ЕИО и други приложими разпоредби на Общността.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

1. „вещество“ означава всеки химичен елемент и неговите съединения с изключение на радиоактивните вещества по смисъла на Директива 96/29/Евратом на Съвета от 13 май 1996 г. относно постановяване на основните норми на безопасност за защита на здравето на работниците и населението срещу опасностите, произтичащи от йонизиращото лъчение⁽¹⁾, и генетично модифицираните организми по смисъла на Директива 90/219/ЕИО на Съвета от 23 април 1990 г. относно работа с генетично модифицирани микроорганизми в контролирани условия⁽²⁾ и Директива 2001/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 март 2001 г. относно съзнателното освобождаване на генетично модифицирани организми в околната среда⁽³⁾;
2. „замърсяване“ означава всяко пряко или косвено предизвикано от човешка дейност въвеждане във въздуха, водите или почвите на вещества, вибрации, топлинни лъчения или шумове, които могат да са вредни здравето на човека или качеството на околната среда, да предизвикат увреждане на материалните блага, да ограничат или засегнат възможностите за използване на полезните качества на околната среда и останалите позволени начини за нейното използване;
3. „инсталация“ означава всяко неподвижно техническо съоръжение, в което се извършват една или повече от посочените в приложение I дейности или други непосредствено свързани дейности, които имат техническа връзка с дейностите, осъществявани на същата площадка, и са в състояние да окажат о въздействие върху емисиите и замърсяването;
4. „съществуваща инсталация“ означава инсталация, която на 30 октомври 1999 г. и в съответствие с действащото преди тази дата законодателство е била действаща или е била получила разрешително за експлоатация, или за която е било представено пред компетентните органи заявление за издаване на такова, при условие че пускането и в експлоатация е било извършено преди 30 октомври 2000 г.;
5. „емисия“ означава прякото или непрякото изпускане на вещества, вибрации, топлинни лъчения или шумове във въздуха, водите или почвите от организирани или неорганизиран източници в рамките на дадена инсталация;
6. „норма за допустими емисии“ означава стойността на масата, изразена посредством определени специфични параметри, концентрация и/или ниво на емисиите, която не може да бъде превишавана по време на един или повече периоди от време; нормите за допустими емисии могат да бъдат определени също така и за определени групи, класове или категории вещества, и по-специално за тези, изброени в приложение III. Нормите за допустими емисии на вещества обикновено се прилагат към точката на изпускане на емисиите от инсталацията, като при определяне на последните не се отчита възможното им разреждане; без да се засяга Директива 2006/11/ЕО или на директивите, свързани с нейното прилагане, при непряко изпускане във водата, при определянето на нормите за допустими емисии за съответната инсталация се допуска да бъде отчетено действието на пречиствателна станция, но само при условие че се гарантира равностойно ниво на опазване на околната среда като цяло и че това не води до по-високи нива на замърсяване;
7. „стандарт за качество на околната среда“ означава определен от общностното законодателство набор от изисквания, които трябва да бъдат изпълнени в определен момент от определена околна среда или обособена част от нея;
8. „компетентен орган“ означава органът или органите, или структурите, отговорни съгласно правните норми на държавите-членки за изпълнението на определени задължения, произтичащи от настоящата директива;
9. „разрешително“ означава писменото решение (или няколко такива решения) или част от него, предоставящи разрешение за експлоатация на определена инсталация или част от нея при определени условия, които гарантират съответствието на инсталацията с изискванията на настоящата директива. Едно разрешително може да се отнася до една или повече инсталации или части от инсталации, разположени на една и съща площадка и експлоатирани от един и същ оператор;
10. „промяна на дейността“ означава промяна в естеството или начина на функциониране, или разширение на инсталацията, които могат да имат последствия за околната среда;
11. „съществена промяна“ означава промяна на дейността, която според компетентните органи може да има значително отрицателно въздействие върху хората или околната среда; за целите на настоящото определение всяка промяна или разширение на дейността се счита за съществена, ако промяната или разширението сами по себе си отговарят на праговите нива, ако има такива, определени в приложение I;
12. „най-добри налични техники“ означава най-ефективния и най-напредналия етап в развитието на дейностите и методите за осъществяването им, показващи практическата пригодност на определени техники, осигуряващи по същество основа за съответните норми за допустими емисии, целящи предотвратяване, а в случаите, когато това е практически невъзможно — намаляване на емисиите и въздействието им върху околната среда като цяло;

⁽¹⁾ ОВ L 159, 29.6.1996 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 117, 8.5.1990 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Решение 2005/174/ЕО на Комисията (ОВ L 59, 5.3.2005 г., стр. 20).

⁽³⁾ ОВ L 106, 17.4.2001 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 1830/2003 (ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 24).

- а) „техники“ включва както използваната технология, така и начина на проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация и преустановяване експлоатацията на инсталацията;
- б) „налични“ означава техниките, разработени в мащаб, позволяващ прилагането им в съответния промишлен отрасъл, при жизнеспособни икономически и технически условия, при отчитане на свързаните с тях разходи и предимства, независимо от това дали тези техники се използват или създават в съответната държава-членка, при условие че са достъпни в разумна степен за оператора;
- в) „най-добри“ означава най-ефективни с оглед постигането на високо общо ниво на опазване на околната среда като цяло.

При определянето на най-добрите налични техники е необходимо да се обърне специално внимание на посочените в приложение IV съображения;

13. „оператор“ означава всяко физическо или юридическо лице, което експлоатира или контролира определена инсталация или, в случаите, когато това се предвижда от националното законодателство, лице, на което е предоставена решаваща икономическа власт във връзка с техническото функциониране на инсталацията;
14. „общественост“ означава едно или повече физически или юридически лица и, в съответствие с националното право или практика, техните сдружения, организации или групи;
15. „заинтересованата общественост“ означава обществеността, която е засегната или е вероятно да бъде засегната, или има интерес, свързан с вземането на решение за издаване или за актуализиране на разрешително или условията на разрешителното; за целите на настоящото определение неправителствените организации, които съдействат за опазването на околната среда и отговарят на всички изисквания съгласно националното право, се считат за заинтересовани.

Член 3

Общи принципи, определящи основните задължения на оператора

1. Държавите-членки предприемат всички необходими мерки, за да гарантират, че компетентните органи следят експлоатацията на инсталациите да се осъществява така, че:
- а) са предприети всички необходими превантивни мерки срещу замърсяването, в частност посредством прилагане на най-добрите налични техники;
- б) не се причинява значително замърсяване;

- в) избягва се генерирането на отпадъци в съответствие с Директива 2006/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 г. относно отпадъците⁽¹⁾; когато е налице генериране на отпадъци, последните се оползотворяват или, в случаите когато това е технически или икономически невъзможно, се обезвреждат, като същевременно се избягва или намалява тяхното въздействие върху околната среда;
- г) енергията се използва ефективно;
- д) предприемат се мерките, необходими за предотвратяване на аварии и ограничаване на последствията от тях;
- е) след окончателното прекратяване на дейността се предприемат мерките, необходими за избягване на възможните рискове от замърсяване и привеждането в задоволително състояние на площадката, върху която е разположена инсталацията.

2. С оглед постигане на съответствие с настоящия член е достатъчно държавите-членки да гарантират, че при определяне на условията на разрешителното компетентните органи се съобразяват с общите принципи, посочени в параграф 1.

Член 4

Разрешителни за нови инсталации

Без да се засягат изключенията, определени в Директива 2001/80/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2001 г. за ограничаване на емисиите на определени замърсители във въздуха, изпускани от големи горивни инсталации⁽²⁾, държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че не се експлоатират нови инсталации без издадено в съответствие с настоящата директива разрешително.

Член 5

Изисквания за предоставяне на разрешителни за съществуващи инсталации

1. Без да се засяга съответното законодателство на Общността, държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че компетентните органи осигуряват в срок до 30 октомври 2007 г. привеждането на експлоатацията на съществуващите инсталации в съответствие с изискванията на членове 3, 7, 9, 10 и 13, член 14, букви а) и б) и член 15, параграф 2, посредством предоставяне на разрешителни в съответствие с членове 6 и 8 или — в случаите, когато това е необходимо — посредством преразглеждане и актуализиране на условията.
2. Държавите-членки предприемат необходимите мерки за прилагане на разпоредбите на членове 1, 2, 11 и 12, член 14, буква в), член 15, параграфи 1 и 3, членове 17, 18 и член 19, параграф 2 към съществуващите инсталации, считано от 30 октомври 1999 г.

⁽¹⁾ ОВ L 114, 27.4.2006 г., стр. 9.

⁽²⁾ ОВ L 309, 27.11.2001 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2006/105/ЕО на Съвета (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 368).

Член 6

Заявления за издаване на разрешително

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че подадените до компетентните органи заявления за издаване на разрешително включват описание на:

- а) инсталацията и нейните дейности;
- б) използваните суровини, спомагателни материали, други вещества и енергия, използвани или генерирани от инсталацията;
- в) източниците на емисии в рамките на инсталацията;
- г) условията на площадката, на която е разположена инсталацията;
- д) вида и количеството на очакваните емисии от инсталацията за отделните компоненти на околната среда, както и определяне на значителните въздействия на емисиите върху околната среда;
- е) предложените технологии и други техники за предотвратяване или, в случаите, когато това е невъзможно, за намаляване на емисиите от инсталацията;
- ж) когато е необходимо, мерките за предотвратяване и оползотворяване на генерираните от инсталацията отпадъци;
- з) допълнителните мерки, планирани с оглед постигането на спазване на общите принципи за определяне на основните задължения на оператора съгласно член 3;
- и) планираните мерки за мониторинг на емисиите в околната среда;
- й) кратко описание на основните алтернативи, ако има такива, проучени от заявителя.

Заявлението за издаване на разрешително съдържа и нетехническо резюме на информацията, посочена в букви а) — й).

2. Когато информация, предоставяна в съответствие с изискванията на Директива 85/337/ЕИО, или доклад за безопасност, изготвен в съответствие с Директива 96/82/ЕО на Съвета от 9 декември 1996 година относно контрола на опасностите от

големи аварии, които включват опасни вещества ⁽¹⁾, или друга информация, изготвена съгласно разпоредбите на друго законодателство, изпълнява някое от изискванията на настоящия член, тази информация може да бъде включена в заявлението или да бъде приложена към него.

Член 7

Комплексен подход при издаването на разрешителни

Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да осигурят пълното съгласуване на условията и процедурите по издаване на разрешителни в случаите на участие на повече от един компетентен орган, за да се гарантира ефективен комплексен подход от страна на всички компетентни в рамките на тези процедури органи.

Член 8

Решения

Без да се засягат други изисквания на националните законодателства или законодателството на Общността, компетентните органи издават разрешително, съдържащо условията, осигуряващи съответствието на инсталациите с изискванията на настоящата директива, или — в противен случай — отказват да издадат разрешително.

Всички издадени или изменени разрешителни съдържат подробно описание на мерки за опазване на въздуха, водите и почвите съгласно настоящата директива.

Член 9

Условия на разрешителното

1. С оглед постигане на високо ниво на опазване на околната среда като цяло посредством опазване на въздуха, водите и почвите държавите-членки гарантират наличието в съответното разрешително на мерките, необходими за спазване на изискванията на членове 3 и 10 относно издаване на разрешителни.

2. В случаите на нови инсталации или на съществена промяна на съществуващи инсталации, когато се прилага член 4 от Директива 85/337/ЕИО, за целите на издаване на разрешителното се взема под внимание всяка информация или заключение в тази връзка, получени съгласно членове 5, 6 и 7 от посочената директива.

3. Разрешителното съдържа норми за допустими емисии на замърсяващи вещества, по-специално за посочените в приложение III, които е възможно да бъдат изпуснати от съответната инсталация в значителни количества, съобразени със свойствата и способността им да пренасят замърсяване от един компонент в друг (вода, въздух и почва). При нужда разрешителното включва подходящи изисквания, осигуряващи опазване на почвата и подземните води, и мерки за управлението на отпадъците, генерирани от инсталацията. Където е уместно, допустимите стойности могат да бъдат заменени или допълнени от равностойни показатели или технически мерки.

⁽¹⁾ ОВ L 10, 14.1.1997 г., стр. 13. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).

За инсталациите, изброени в точка 6.6 от приложение I, нормите за допустими емисии, определени в съответствие с този параграф, отчитат и практическите съображения, присъщи за тези категории инсталации.

Когато емисиите на парникови газове от определена инсталация са посочени в приложение I към Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността ⁽¹⁾ във връзка с дейност, осъществявана в тази инсталация, в разрешителното не се включват норми за допустимите преки емисии от този газ, освен ако не е необходимо да се гарантира, че няма да се предизвика значително замърсяване в района.

За дейностите, изброени в приложение I към Директива 2003/87/ЕО, държавите-членки могат да решат да не налагат изисквания, свързани с енергийната ефективност по отношение на горивни инсталации или други съоръжения, изпускащи въглероден диоксид на площадката.

При необходимост компетентните органи следва да променят разрешителното по подходящ начин.

Трета, четвърта и пета алинеи не се прилагат за инсталации, които временно са изключени от схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността съгласно член 27 от Директива 2003/87/ЕО.

4. Без да се засяга член 10, нормите за допустими емисии и равностойните показатели и технически мерки, посочени в параграф 3, се основават на най-добрите налични техники, без да се предписва използване на каквито и да е техники или конкретна технология, но при отчитане на техническите характеристики на съответната инсталация, нейното географско положение и условията на местната околна среда. При всички обстоятелства условията на разрешителното съдържат разпоредби за намаляването до минимум на замърсяванията на далечни разстояния или трансгранични замърсявания и обезпечават високо ниво на опазване на околната среда като цяло.

5. Разрешителното съдържа подходящи изисквания за мониторинг на емисиите, като уточнява методологията и честотата на измерванията, процедурата за оценка и задължение за предоставяне пред компетентния орган на данните, необходими за проверка на съответствието с разрешителното.

За инсталациите по точка 6.6 от приложение I посочените в настоящия параграф мерки могат да бъдат съобразени с разходите и ползите.

6. Разрешителното задължително съдържа мерки, отнасящи се до условия, различни от нормалните експлоатационни условия. По този начин в случаите на риск от засягане на околната среда се предвиждат подходящи изисквания за първоначално пускане в експлоатация, течове, неизправности, краткотрайни прекъсвания и окончателно прекратяване на експлоатацията.

Разрешителното може да съдържа и временни дерогации от изискванията на параграф 4, ако съществува одобрена от компетентния орган оздравителна програма, която гарантира спазването на тези изисквания в срок до шест месеца и ако проектът води до намаляване на замърсяването.

7. Разрешителното може да съдържа и други конкретни условия за целите на настоящата директива, каквито държавата-членка или компетентният орган смятат за подходящи.

8. Без да се засяга задължението за прилагане на процедура за издаване на разрешително съгласно настоящата директива, държавите-членки имат правото да предвидят определени изисквания към определени категории инсталации чрез общи задължителни правила, вместо включването им в условията на отделните разрешителни, ако са осигурени комплексен подход и равностойно високо ниво на опазване на околната среда като цяло.

Член 10

Най-добри налични техники и стандарти за качество на околната среда

Когато определен стандарт за качество на околната среда изисква по-строги условия от тези, постижими чрез използването на най-добрите налични техники, с разрешителното се изискват допълнителни мерки, без да се засягат други мерки, които могат да бъдат предприети за спазване на стандартите за качество на околната среда.

Член 11

Развитие на най-добрите налични техники

Държавите-членки гарантират, че компетентният орган следи или е информиран за развитието на най-добрите налични техники.

Член 12

Промени на инсталациите от операторите

1. Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че операторът информира компетентните органи за всяка планирана промяна в експлоатацията. Където е уместно, компетентните органи актуализират разрешителното или неговите условия.

⁽¹⁾ ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32. Директива, изменена с Директива 2004/101/ЕО (ОВ L 338, 13.11.2004 г., стр. 18).

2. Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че никаква планирана от оператора съществена промяна няма да се извърши без издадено в съответствие с настоящата директива разрешително. Заявлението за разрешително и решението на компетентния орган се отнасят до онези части на инсталацията и онези посочени в член 6 аспекти, които е възможно да бъдат засегнати от промяната. Съответните разпоредби на член 3, членове 6—10 и член 15, параграфи 1, 2 и 3 се прилагат *mutatis mutandis*.

Член 13

Преразглеждане и актуализиране на условията в разрешителните от компетентния орган

1. Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че компетентните органи периодично преразглеждат и при необходимост актуализират условията в разрешителните.

2. Преразглеждане се предприема винаги, когато:

- а) е налице причинено от инсталацията замърсяване, което е толкова значително, че се налага преразглеждане на съществуващите норми за допустими емисии в разрешителното или включване на нови такива норми в него;
- б) са налице съществени промени в най-добрите налични техники, позволяващи значително намаляване на емисиите, без да се налагат прекомерни разходи;
- в) експлоатационната безопасност на процесите или дейността изискват използването на други техники;
- г) това се налага от нови разпоредби на Общността или на националното законодателство.

Член 14

Спазване на условията на разрешителното

Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че:

- а) условията на разрешителното се спазват от оператора при експлоатирането на инсталацията;
- б) операторът редовно информира компетентния орган за резултатите от мониторинга на емисиите и го информира незабавно за всички инциденти или аварии, значително засягащи околната среда;

- в) операторите на инсталации осигуряват на представителите на компетентния орган пълното необходимо съдействие за провеждането на всякакви проверки в инсталацията, вземане на проби и събиране на информация, необходима за изпълнението на задълженията им за целите на настоящата директива.

Член 15

Достъп до информация и участие на обществеността в процедурата за издаване на разрешителни

1. Държавите-членки гарантират, че на заинтересованата общественост са предоставени навремени и ефективни възможности да участва в процедурите за:

- а) издаване на разрешително за нови инсталации;
- б) издаване на разрешително за съществена промяна;
- в) актуализиране на разрешителното или на условията на разрешителното за инсталация в съответствие с член 13, параграф 2, буква а).

За целите на това участие се прилага процедурата, предвидена в приложение V.

2. Резултатите от мониторинга на емисиите, изисквани съгласно условията на разрешителното, посочени в член 9 и известни на компетентния орган, се предоставят на разположение на обществеността.

3. Параграфи 1 и 2 се прилагат при спазване на ограниченията, посочени в член 4, параграфи 1, 2 и 4 от Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно обществения достъп до информация за околната среда ⁽¹⁾.

4. Когато е взето решение, компетентният орган информира обществеността в съответствие със съответните процедури и осигурява обществен достъп до следната информация:

- а) съдържанието на решението, включително копие от разрешителното, от всички условия и всички последващи актуализации; и
- б) след като са прегледани опасенията и мненията, изразени от заинтересованата общественост — причините и съображенията, на които се основава решението, включително информация за процеса на участие на обществеността.

⁽¹⁾ ОВ L 41, 14.2.2003 г., стр. 26.

Член 16

Достъп до правосъдие

1. Държавите-членки гарантират, че в съответствие със съответната национална правна система, членовете на заинтересованата общественост имат право да подадат жалба до съд или друг установен със закон независим и безпристрастен орган, за да оспорят материалната или процесуална законосъобразност на решенията, действията или бездействията, които са предмет на разпоредбите на настоящата директива относно участието на обществеността, когато:

- а) те имат достатъчен интерес; или
- б) те твърдят, че е налице нарушение на право, когато административнопроцесуалното право на държавата-членка предвижда такава предпоставка.

2. Държавите-членки определят на какъв стадий могат да бъдат оспорвани решенията, действията или бездействията.

3. Държавите-членки определят какво представлява достатъчен интерес или нарушение на право, в съответствие с целта за предоставяне на заинтересованата общественост на широк достъп до правосъдие. За тази цел интересите на всяка неправителствена организация, която съдейства за опазването на околната среда и отговаря на изискванията на националното законодателство, се считат за достатъчни за целите на параграф 1, буква а).

За такива организации също се счита, че имат права, които могат да бъдат нарушени за целите на параграф 1, буква б).

4. Разпоредбите на настоящия член не изключват възможността от процедура на предварително административно обжалване и не засягат изискването за изчерпване на процедурите за административно обжалване преди използването на процедурите на съдебно обжалване, ако съществува такова изискване съгласно националното право.

Всяка подобна процедура следва да бъде честна, справедлива, бърза и да не бъде свързана с прекомерни разходи.

5. За да се увеличи ефективността на разпоредбите на настоящия член, държавите-членки гарантират, че на обществеността е предоставена практическата информация относно достъпа до процедури за административно и съдебно обжалване.

Член 17

Обмен на информация

1. С оглед обмен на информация държавите-членки вземат мерките, необходими за изпращането на Комисията на всеки три години, а за първи път — преди 30 април 2001 г., на наличните представителни данни за допустимите стойности, посочени за конкретната категория дейности в съответствие с приложение I и, ако е уместно, най-добрите налични техники,

от които са извлечени тези стойности в съответствие с член 9. При следващи случаи данните се допълват в съответствие с процедурите по параграф 3 от настоящия член.

2. Комисията организира между държавите-членки и съответните промишлени отрасли обмен на информация относно най-добрите налични техники, свързания с тях мониторинг и развитието им.

На всеки три години Комисията публикува резултатите от обмена на информация.

3. На всеки три години, и за първи път за периода 30 октомври 1999 г.—30 октомври 2002 г. включително, държавите-членки изпращат на Комисията информация относно прилагането на настоящата директива под формата на доклад. Докладът се съставя въз основа на въпросник и схематичен план, които се изработват от Комисията в съответствие с процедурата, установена в член 6, параграф 2 от Директива 91/692/ЕИО на Съвета от 23 декември 1991 г. относно стандартизиране и рационализиране на докладите за прилагане на някои директиви, свързани с околната среда ⁽¹⁾. Въпросникът или схематичният план се изпращат на държавите-членки шест месеца преди започването на периода, отразен в доклада. Докладът се представя на Комисията в срок от девет месеца, считано от края на тригодишния период, отразен в него.

Комисията публикува доклад на Общността относно изпълнението на директивата в срок от девет месеца от получаването на докладите на държавите-членки.

Комисията представя доклада на Общността съответно на Европейския парламент и на Съвета, придружен от предложения при необходимост.

4. Държавите-членки учредяват или определят органа или органите, отговарящи за обмена на информация съгласно параграфи 1, 2 и 3, и информира Комисията за това.

Член 18

Трансгранично въздействие

1. Когато държавата-членка установи, че експлоатацията на една инсталация може да има значително отрицателно въздействие върху околната среда на друга държава-членка, или когато държава-членка, която може да бъде засегната в значителна степен, помоли, държавата-членка, на чиято територия е подадено заявлението за разрешително съгласно член 4 или член 12, параграф 2, изпраща на другата държава-членка цялата информация, която се изисква да се предостави или осигури на разположение съгласно приложение V по същото време, когато я предоставя на своите собствени граждани. Такава информация служи за основа за всякакви консултации, необходими в рамките на двустранните отношения между двете държави-членки на реципрочна и еквивалентна основа.

⁽¹⁾ ОВ L 377, 31.12.1991 г., стр. 48. Директива, изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003.

2. В рамките на своите двустранни отношения държавите-членки полагат необходимите усилия заявленията в посочените в параграф 1 случаи да бъдат също така на разположение за подходящ период от време и на обществеността на държавата-членка, която вероятно ще бъде засегната, за да може тя да има правото да изрази мнение по тях, преди компетентният орган да вземе своето решение.

3. Резултатите от всички консултации съгласно параграфи 1 и 2 трябва да бъдат взети предвид, когато компетентният орган взема решение по заявлението.

4. Компетентният орган информира всяка държава-членка, която е била консултирана съгласно параграф 1, за взетото по заявлението решение и и изпраща информацията, посочена в член 15, параграф 4. Тази държава-членка взема необходимите мерки, за да гарантира, че тази информация е предоставена на заинтересованата общественост по подходящ начин на нейната собствена територия.

Член 19

Норми за допустими емисии на Общността

1. Където въз основа, по-специално, на обмена на информация съгласно член 17, е установена нужда от действие от страна на Общността, по предложение на Комисията, Европейският парламент и Съветът определят норми за допустими емисии в съответствие с процедурите в Договора за:

а) категориите инсталации от списъка в приложение I с изключение на депата, посочени в точки 5.1 и 5.4 от това приложение;

и

б) замърсяващите вещества, посочени в приложение III.

2. При липса на норми за допустими емисии на Общността, определени съгласно настоящата директива, съответните норми за допустими емисии в директивите, изброени в приложение II и в други законодателни актове на Общността, се прилагат като минимални норми за допустими емисии съгласно настоящата директива за инсталациите от списъка в приложение I.

3. Без да се засягат изискванията на настоящата директива, техническите изисквания, приложими за депата, посочени в точки 5.1 и 5.4 от приложение I, са определени съгласно

Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 г. относно депонирането на отпадъци ⁽¹⁾.

Член 20

Преходни разпоредби

1. Разпоредбите на Директива 84/360/ЕИО, разпоредбите на членове 4, 5 и 6, параграф 2 от Директива 2006/11/ЕО и съответните разпоредби за системите за издаване на разрешителни в директивите от списъка в приложение II се прилагат, без да се засягат изключенията, предвидени в Директива 2001/80/ЕО, за съществуващи инсталации по отношение на дейностите от списъка в приложение I, докато компетентните органи не вземат мерките, изисквани по силата на член 5 от настоящата директива.

2. Съответните разпоредби за системите за издаване на разрешителни в директивите, изброени приложение II, не се прилагат, в случаите на дейности, посочени в приложение I, за инсталации, които са не са съществуващи по смисъла на член 2, точка 4.

3. Директива 84/360/ЕИО се отменя на 30 октомври 2007 г.

По предложение на Комисията Съветът или Европейският парламент и Съветът изменя/изменят, когато е необходимо, съответните разпоредби на директивите, изброени в приложение II, за да ги адаптира/адаптират към изискванията на настоящата директива преди 30 октомври 2007 г.

Член 21

Съобщаване

Държавите-членки съобщават на Комисията за текста на основните разпоредби от националното си законодателство в областта, регулирана от настоящата директива.

Член 22

Отмяна

Директива 96/61/ЕО, изменена с актовете, посочени в приложение VI, част А, се отменя, без да се засягат задълженията на държавите-членки относно сроковете за транспониране в националното право на директивите, така както са посочени в приложение VI, част Б.

⁽¹⁾ ОВ L 182, 16.7.1999 г., стр. 1. Директива, изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003.

Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение VII.

Член 24**Адресати**

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 15 януари 2008 година.

Член 23**Влизане в сила**

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след датата на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

За Европейския парламент

Председател

H.-G. PÖTTERING

За Съвета

Председател

J. LENARČIČ

ПРИЛОЖЕНИЕ I

КАТЕГОРИИ ПРОМИШЛЕНИ ДЕЙНОСТИ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 1

1. Инсталациите или частите от инсталации, използвани за изследователска работа, разработки и изпитвания на нови продукти и процеси, не са предмет на настоящата директива.
2. Посочените по-долу прагови стойности по принцип се отнасят до производствените капацитети или обемите произведена продукция. Когато даден оператор осъществява няколко дейности, които попадат под едно и също подзаглавие в една и съща инсталация или на една и съща площадка, капацитетите на такива дейности се сумират.
 1. **Енергийно стопанство**
 - 1.1. Горивни инсталации с номинална топлинна мощност, превишаваща 50 MW
 - 1.2. Рафинерии за суров нефт и газ
 - 1.3. Коксови пещи
 - 1.4. Заводи за газифициране и втечняване на въглища
 2. **Производство и обработване на метали**
 - 2.1. Инсталации за пържене и агломериране на метални руди (включително сулфидни руди)
 - 2.2. Инсталации за производство на чугун или стомана (първично или вторично топене), включително непрекъснато лееие, с капацитет над 2,5 тона за час
 - 2.3. Инсталации за обработване на черни метали:
 - а) станове за горешо валцоване с капацитет над 20 тона необработена стомана за час;
 - б) ковашки цехове с чукове, чиято енергия превишава 50 килоджаула на чука, където използваната топлинна мощност превишава 20 MW;
 - в) защитни покрития от разтопен метал с консумация над 2 тона необработена стомана за час
 - 2.4. Леярни за черни метали с производствен капацитет над 20 тона дневно
 - 2.5. Инсталации:
 - а) за производството на цветни необработени метали от руди, концентрати или отпадъци от метали чрез металургични, химични или електролитни процеси;
 - б) за претопяване, включително сплавяване на цветни метали, включително вторични суровини, (рафиниране, лееие в леярски цехове и др.), с капацитет на топене над 4 тона дневно за олово и за кадмий и 20 тона дневно за всички останали метали
 - 2.6. Инсталации за повърхностна обработка на метали и пластмаси чрез електролитни или химични процеси, при които обемът на ваните за обработка е над 30 m³
 3. **Производство на продукти от нерудни минерални суровини**
 - 3.1. Инсталации за производство на циментен клинкер в ротационни пещи с производствен капацитет над 500 тона дневно и за вар в ротационни пещи с производствен капацитет над 50 тона дневно или в други пещи с производствен капацитет над 50 тона дневно
 - 3.2. Инсталации за производството на азбест и на продукти на азбестова основа

- 3.3. Инсталации за производство на стъкло, включително стъклени влакна, с топлиен капацитет над 20 тона дневно
- 3.4. Инсталации за разтопяване на минерални вещества, включително производството на минерални влакна, с топлиен капацитет над 20 тона дневно
- 3.5. Инсталации за изработване на керамични продукти чрез изпичане, по-конкретно покривни керемиди, тухли, огнеупорни тухли, плочки, каменинови или порцеланови изделия, с производствен капацитет над 75 тона дневно и/или с капацитет на пещта за изпичане над 4 m³ и с плътност на подреждане за една пещ над 300 kg/m³

4. Химическа промишленост

Производство по смисъла на категориите дейности, съдържащи се в настоящия раздел, означава производство в промишлен мащаб чрез химическа обработка на вещества или групи вещества от списъка в точки 4.1—4.6

4.1. Химически инсталации за производството на основни органични химически вещества като:

- а) въглеводороди (ациклични и циклични; наситени и ненаситени; алифатни и ароматни);
- б) кислородсъдържащи въглеводороди като: алкохоли, алдехиди, кетони, карбоксилни киселини, естери, ацетати, етери, пероксиди, епоксидни смоли;
- в) серосъдържащи въглеводороди;
- г) азотосъдържащи въглеводороди като: амини, амиди, съединения на тривалентния азот, нитрати, нитрити, нитрили, цианати, изоцианати;
- д) фосфоросъдържащи въглеводороди;
- е) халогеносъдържащи въглеводороди;
- ж) органометални съединения;
- з) основни пластмаси (полимери, синтетични влакна и влакна на целулозна основа);
- и) синтетичен каучук;
- й) багрила и пигменти;
- к) повърхностноактивни средства и повърхностноактивни вещества

4.2. Химически инсталации за производството на основни неорганични химически вещества като:

- а) газове: амоняк, хлор, хлороводород, флуор, флуороводород, въглеродни оксиди, съединения на сярата, азотни оксиди, водород, серен диоксид карбонилхлорид;
- б) киселини: хромов киселина, флуороводородна киселина, фосфорна киселина, азотна киселина, хлороводородна киселина, сярна киселина, олеум, сернисти киселини;
- в) основи: амониев хидроксид, калиев хидроксид, натриев хидроксид;
- г) соли: амониев хлорид, калиев хлорат, калиев карбонат, натриев карбонат, перборат, сребърен нитрат;
- д) неметали, метални оксиди и други неорганични съединения като: калциев карбид, силиций, силициев карбид

- 4.3. Химически инсталации за производството на фосфорни, азотни и калиеви торове (прости или смесени торове)
- 4.4. Химически инсталации за производството на основни продукти за растителна защита и на биоциди
- 4.5. Инсталации, които използват химични и/или биологични процеси за производството на основни фармацевтични продукти
- 4.6. Химически инсталации за производството на експлозиви

5. Управление на отпадъците

Без да се засяга действието на член 11 от Директива 2006/12/ЕО или член 3 от Директива 91/689/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 г. относно опасните отпадъци ⁽¹⁾:

- 5.1. Инсталации за обезвреждане и/или оползотворяване на опасни отпадъци, определени в списъка, посочен в член 1, параграф 4 от Директива 91/689/ЕИО, и определени в приложения II А и II Б (операции R1, R5, R6, R8 и R9) към Директива 2006/12/ЕО и в Директива 75/439/ЕИО на Съвета от 16 юни 1975 г. относно обезвреждането на отработени масла ⁽²⁾, с капацитет над 10 тона дневно
- 5.2. Инсталации за изгаряне на битови отпадъци (домакинските отпадъци и подобните отпадъци, произхождащи от търговските, индустриалните и административните дейности) с капацитет над 3 тона за час
- 5.3. Инсталации за обезвреждане на неопасни отпадъци съгласно определението в приложение II А към Директива 2006/12/ЕО, под заглавия D8 и D9, с капацитет над 50 тона дневно
- 5.4. Депа, приемащи над 10 тона дневно отпадъци или с общ капацитет над 25 000 тона, с изключение на депата за инертни отпадъци

6. Други дейности

- 6.1. Промислени инсталации за производството на:

а) каша от дървесина или други влакнести материали;

б) хартия и картон с производствен капацитет над 20 тона дневно

- 6.2. Инсталации за предварителна обработка (дейности като: измиване, избелване, мерсеризиране) или багрене на влакна и/или текстил с капацитет над 10 тона дневно

- 6.3. Инсталации за дъбене на необработени и сурови кожи при капацитет над 12 тона готова продукция дневно

- 6.4 а) Кланици с производствен капацитет над 50 тона трупно месо дневно

б) Обработване и преработване на суровини за производство на хранителни продукти:

— животински суровини (без мляко) с производствен капацитет над 75 тона готова продукция дневно

— растителни суровини с производствен капацитет над 300 тона готова продукция дневно (средна стойност за тримесечие)

в) Обработване и преработване на мляко с количество постъпващо мляко над 200 тона дневно (средна стойност за година)

⁽¹⁾ ОВ L 377, 31.12.1991 г., стр. 20. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 33, 4.2.2006 г., стр. 1).

⁽²⁾ ОВ L 194, 25.7.1975 г., стр. 23. Директива, последно изменена с Директива 2000/76/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 332, 28.12.2000 г., стр. 91).

-
- 6.5. Инсталации за обезвреждане или оползотворяване на животински трупове и животински отпадъци с капацитет над 10 тона дневно
- 6.6. Инсталации за интензивно отглеждане на птици или свине с повече от:
- а) 40 000 места за птици
 - б) 2 000 места за свине за утаяване (над 30 kg); или
 - в) 750 места за свине майки
- 6.7. Инсталации за повърхностно третиране на вещества, предмети или продукти с използване на органични разтворители, по-конкретно за апретиране, печатане, грундиране, обезмасляване, придаване на водонепропускливост, оразмеряване, боядисване, почистване или импрегниране, с консумация на органични разтворители над 150 kg на час или над 200 тона годишно
- 6.8. Инсталации за производството на аморфен въглерод или електрографит чрез изгаряне или графитизиране
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

СПИСЪК НА ДИРЕКТИВИТЕ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 19, ПАРАГРАФИ 2 И 3 И В ЧЛЕН 20

1. Директива 87/217/ЕИО на Съвета от 19 март 1987 г. относно предотвратяването и намаляването на замърсяването на околната среда с азбест
 2. Директива 82/176/ЕИО на Съвета от 22 март 1982 г. за граничните стойности и целевите показатели за качество за заустванията на живак от отрасъла на хлор-алкална електролиза
 3. Директива 83/513/ЕИО на Съвета от 26 септември 1983 г. за граничните стойности и целевите показатели за качество за заустванията на кадмий
 4. Директива 84/156/ЕИО на Съвета от 8 март 1984 г. за граничните стойности и целевите показатели за качество за изхвърлянията на живак от други отрасли, освен този на хлор-алкалната електролиза
 5. Директива 84/491/ЕИО на Съвета от 9 октомври 1984 г. за граничните стойности и целевите показатели за качество за заустванията на хексахлорциклохексан
 6. Директива 86/280/ЕИО на Съвета от 12 юни 1986 г. относно граничните стойности и целевите показатели за качество за заустванията на някои опасни вещества от списък I на приложението към Директива 76/464/ЕИО
 7. Директива 2000/76/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 декември 2000 г. относно изгарянето на отпадъци
 8. Директива 92/112/ЕИО на Съвета от 15 декември 1992 г. относно процедурите за хармонизиране на програмите за намаляване и евентуално премахване на замърсяването, причинявано от отпадъците от производството на титанов двуокис
 9. Директива 2001/80/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2001 г. за ограничаване на емисиите на определени замърсители във въздуха, изпускани от големи горивни инсталации
 10. Директива 2006/11/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 февруари 2006 г. относно замърсяване, причинено от определени опасни вещества, изпускани във водната околна среда на Общността
 11. Директива 2006/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 г. относно отпадъците
 12. Директива 75/439/ЕИО на Съвета от 16 юни 1975 г. относно обезвреждането на отработени масла
 13. Директива 91/689/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 г. относно опасните отпадъци
 14. Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 г. относно депонирането на отпадъци
-

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ПРИМЕРЕН СПИСКЪК НА ОСНОВНИТЕ ЗАМЪРСЯВАЩИ ВЕЩЕСТВА, КОИТО СЛЕДВА ДА СЕ ВЗЕМАТ ПРЕДВИД, АКО ИМАТ ОТНОШЕНИЕ КЪМ ОПРЕДЕЛЯНЕТО НА НОРМИ ЗА ДОПУСТИМИ ЕМИСИИ**Въздух**

1. Серен диоксид и други съединения на сярата
2. Оксиди на азота и други азотни съединения
3. Въглероден оксид
4. Летливи органични съединения (ЛОС)
5. Метали и техните съединения
6. Прах
7. Азбест (суспендирани частици, влакна)
8. Хлор и неговите съединения
9. Флуор и неговите съединения
10. Арсен и неговите съединения
11. Цианиди
12. Вещества и препарати с доказани канцерогенни или мутагенни свойства или свойства, които могат да въздействат чрез въздуха върху възпроизводството
13. Полихлорирани дибензодиоксини и полихлорирани дибензофурани

Вода

1. Органохалогенни съединения и вещества, които може да образуват такива съединения във водната среда
 2. Органофосфорни съединения
 3. Органокалаени съединения
 4. Вещества и препарати с доказани канцерогенни и мутагенни свойства или свойства, които могат да въздействат чрез водната среда върху възпроизводството
 5. Устойчиви въглеродороди и устойчиви и биоакмулируеми органични токсични вещества
 6. Цианиди
 7. Метали и техните съединения
 8. Арсен и неговите съединения
 9. Биоциди и други продукти за защита на растенията
 10. Неразтворени вещества
 11. Вещества, които допринасят за еутрофикация (по-конкретно нитрати и фосфати)
 12. Вещества, които имат неблагоприятно влияние върху кислородния баланс (и могат да бъдат измервани с параметри като БПК, ХПК и др.).
-

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Съображения, които следва да бъдат вземани предвид по принцип или в конкретни случаи, при определяне на най-добрите налични техники съгласно член 2, параграф 12, като се вземат предвид вероятните разходи и ползи от дадена мярка и принципите на предпазване и предотвратяване.

1. използването на нискоотпадъчна технология;
 2. използването на по-малко опасни вещества;
 3. техниката да способства за последващото оползотворяване и рециклиране на генерираните и използваните в процеса вещества и на отпадъци, където това е уместно;
 4. сравними процеси, съоръжения или методи на експлоатация, приложени успешно в промишлен мащаб;
 5. технологичен напредък и промени в научните познания и разбирания;
 6. вид, въздействие и обеми на разглежданите емисии;
 7. дата за пускане в експлоатация на нови или съществуващи инсталации;
 8. срок, необходим за внедряване на най-добрите налични техники;
 9. потребление и вид на използваните в процесите суровини (включително водата) и енергийна ефективност;
 10. необходимост от предотвратяване или намаляване до минимум на общото въздействие на емисиите върху околната среда и рисковете за нея;
 11. необходимост от предотвратяване на аварии и свеждане до минимум на последствията за околната среда;
 12. информация, публикувана от Комисията в съответствие с член 17, параграф 2, втора алинея или от международни организации.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ V

УЧАСТИЕ НА ОБЩЕСТВЕННОСТТА ПРИ ВЗЕМАНЕТО НА РЕШЕНИЯ

1. Обществеността следва да бъде информирана (чрез публично разгласяване или други подходящи средства като електронни медии, ако има такива) по следните въпроси на ранен етап от процедурата по вземане на решение или, най-късно, веднага след като може разумно да се очаква информацията да бъде предоставена:
 - а) заявление за разрешително или, ако случаят е такъв, предложението за актуализиране на разрешителното или условията на разрешителното в съответствие с член 15, параграф 1, включително описание на елементите, изброени в член 6, параграф 1;
 - б) когато е приложимо, обстоятелството, че решението е предмет на национална или трансгранична оценка на въздействието върху околната среда, или на консултации между държавите-членки в съответствие с член 18;
 - в) данни за компетентните органи, отговорни за вземането на решение; тези, от които може да бъде получена съответната информация; тези, до които могат да бъдат отправени коментари или въпроси и данни за графика за предаване на коментари или въпроси;
 - г) характера на възможните решения или на проекторешението, ако има такова;
 - д) когато е приложимо, уточнения във връзка с предложение за актуализиране на разрешителното или условията на разрешителното;
 - е) посочване на времето и мястото или средствата, чрез които ще бъде предоставена съответната информация;
 - ж) подробни условия за участие на обществеността и проведените консултации съгласно точка 5.
 2. Държавите-членки гарантират, че в подходящи срокове на заинтересованата общественост е предоставено следното:
 - а) в съответствие с националното законодателство — основните доклади и становища, изпратени до компетентния орган или органи в момент, когато заинтересованата общественост е била информирана в съответствие с точка 1;
 - б) в съответствие с разпоредбите на Директива 2003/4/ЕО — информация, различна от посочената в точка 1, която се отнася до решението в съответствие с член 8 и която се предоставя след като заинтересованата общественост е била информирана в съответствие с точка 1.
 3. Заинтересованата общественост има право да изрази коментари и мнения пред компетентния орган преди да е взето решение.
 4. Резултатите от проведените консултации съгласно настоящото приложение трябва да бъдат надлежно взети под внимание при вземането на решение.
 5. Подробните условия за информиране на обществеността (например чрез пускане на брошури по пощата в определен радиус или публикуване в местни вестници) и консултиране на заинтересованата общественост (например чрез писмени становища или чрез общественото допитване) се определят от държавите-членки. Определят се разумни срокове за различните етапи, които позволяват достатъчно време за информиране на обществеността и за да може заинтересованата общественост да се подготви и да участва пълноценно при вземането на решение за околната среда, предмет на разпоредбите на настоящото приложение.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ЧАСТ А

Отменената директива и списък на нейните последващи изменения (посочени в член 22)

Директива 96/61/ЕО на Съвета
(ОВ L 257, 10.10.1996 г., стр. 26)

Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 156, 25.6.2003 г., стр. 17)

Единствено член 4 и приложение II

Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32)

Единствено член 26

Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1)

Единствено точка 61 на приложение III

Регламент (ЕО) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 33, 4.2.2006 г., стр. 1)

Единствено член 21, параграф 2

ЧАСТ Б

Срокове за транспониране в националното право (посочени в член 22)

Директива	Срок за транспониране
96/61/ЕО	30 октомври 1999 г.
2003/35/ЕО	25 юни 2005 г.
2003/87/ЕО	31 декември 2003 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Директива 96/61/ЕО	Настоящата директива
Член 1	Член 1
Член 2, уводни думи	Член 2, уводни думи
Член 2, параграфи 1—9	Член 2, параграфи 1—9
Член 2, параграф 10, буква а)	Член 2, параграф 10
Член 2, параграф 10, буква б)	Член 2, параграф 11
Член 2, параграф 11, първа алинея, въвеждащи думи	Член 2, параграф 12, първа алинея, въвеждащи думи
Член 2, параграф 11, първа алинея, първо тире	Член 2, параграф 12, първа алинея, буква а)
Член 2, параграф 11, първа алинея, второ тире	Член 2, параграф 12, първа алинея, буква б)
Член 2, параграф 11, първа алинея, трето тире	Член 2, параграф 12, първа алинея, буква в)
Член 2, параграф 11, втора алинея	Член 2, параграф 12, втора алинея
Член 2, параграф 12	Член 2, параграф 13
Член 2, параграф 13	Член 2, параграф 14
Член 2, параграф 14	Член 2, параграф 15
Член 3, първа алинея	Член 3, параграф 1
Член 3, втора алинея	Член 3, параграф 2
Член 4	Член 4
Член 5	Член 5
Член 6, параграф 1, първа алинея, въвеждащи думи	Член 6, параграф 1, първа алинея, въвеждащи думи
Член 6, параграф 1, първа алинея, първо—десето тире	Член 6, параграф 1, първа алинея, букви а)—й)
Член 6, параграф 1, втора алинея	Член 6, параграф 1, втора алинея
Член 6, параграф 2	Член 6, параграф 2
Членове 7—12	Членове 7—12
Член 13, параграф 1	Член 13, параграф 1
Член 13, параграф 2, въвеждащи думи	Член 13, параграф 2, въвеждащи думи
Член 13, параграф 2, първо—четвърто тире	Член 13, параграф 2, букви а)—г)
Член 14, въвеждащи думи	Член 14, въвеждащи думи
Член 14, първо—трето тире	Член 14, букви а)—в)
Член 15, параграф 1, първа алинея, въвеждащи думи	Член 15, параграф 1, първа алинея, въвеждащи думи
Член 15, параграф 1, първа алинея, първо—трето тире	Член 15, параграф 1, първа алинея, букви а)—в)
Член 15, параграф 1, втора алинея	Член 15, параграф 1, втора алинея
Член 15, параграф 2	Член 15, параграф 2
Член 15, параграф 4	Член 15, параграф 3
Член 15, параграф 5	Член 15, параграф 4
Член 15а, първа алинея, въвеждащи и заключителни думи	Член 16, параграф 1
Член 15а, първа алинея, букви а) и б)	Член 16, параграф 1, букви а) и б)

Директива 96/61/ЕО	Настоящата директива
Член 15а, втора алинея	Член 16, параграф 2
Член 15а, трета алинея, първо и второ изречение	Член 16, параграф 3, първа алинея
Член 15а, трета алинея, трето изречение	Член 16, параграф 3, втора алинея
Член 15а, четвърта алинея	Член 16, параграф 4, първа алинея
Член 15а, пета алинея	Член 16, параграф 4, втора алинея
Член 15а, шеста алинея	Член 16, параграф 5
Член 16	Член 17
Член 17	Член 18
Член 18, параграф 1, въвеждащи и заключителни думи	Член 19, параграф 1
Член 18, параграф 1, първо и второ тире	Член 19, параграф 1, букви а) и б)
Член 18, параграф 2, първа алинея	Член 19, параграф 2
Член 18, параграф 2, втора алинея	Член 19, параграф 3
Член 19	—
Член 20, параграф 1	Член 20, параграф 1
Член 20, параграф 2	Член 20, параграф 2
Член 20, параграф 3, първа алинея	Член 20, параграф 3, първа алинея
Член 20, параграф 3, втора алинея	—
Член 20, параграф 3, трета алинея	Член 20, параграф 3, втора алинея
Член 21, параграф 1	—
Член 21, параграф 2	Член 21
—	Член 22
Член 22	Член 23
Член 23	Член 24
Приложение I	Приложение I
Приложение II	Приложение II
Приложение III	Приложение III
Приложение IV	Приложение IV
Приложение V	Приложение V
—	Приложение VI
—	Приложение VII

ДИРЕКТИВА 2008/2/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 15 януари 2008 година****относно полето на видимост и стъклочистачките на предното стъкло на колесните селскостопански или горски трактори****(кодифицирана версия)****(Текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 95 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Директива 74/347/ЕИО на Съвета от 25 юни 1974 г. за сближаването на законодателството на държавите-членки относно полето на видимост и чистачките на предното стъкло на колесните селскостопански или горски трактори ⁽³⁾ е била неколkokратно и съществено изменяна ⁽⁴⁾. С оглед постигане на яснота и рационалност посочената директива следва да бъде кодифицирана.
- (2) Директива 74/347/ЕИО е една от специалните директиви от системата за типово одобрение на ЕО, предвидена в Директива 74/150/ЕИО на Съвета, заменена с Директива 2003/37/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. относно типовото одобрение на селскостопански или горски трактори, на техните ремаркета и на теглително-прикачно оборудване, заедно с техните системи, компоненти и обособени технически възли ⁽⁵⁾, и установява техническите предписания относно дизайна и конструкцията на колесните селскостопански или горски трактори по отношение на полето на видимост и стъклочистачките на предното стъкло. Тези технически предписания целят сближаване на законодателствата на държавите-членки по начин, който да позволи прила-

гането за всеки тип трактор на процедурата за типово одобрение на ЕО, предвидена в Директива 2003/37/ЕО. Следователно разпоредбите, предвидени в Директива 2003/37/ЕО, отнасящи се до селскостопанските или горските трактори, техните ремаркета и теглително-прикачно оборудване, заедно с техните системи, компоненти и обособени технически възли, се прилагат към настоящата директива.

- (3) Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите-членки относно сроковете за транспониране в националното законодателство и за прилагане на директивите, посочени в приложение II, част Б,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

1. „Селскостопански или горски трактор“ е всяко моторно превозно средство с колела или вериги, което има най-малко две оси, чиято основна функция е в неговата теглителна сила и което е специално конструирано да тегли, да бута, да превозва или да задвижва определени инструменти, машини или ремаркета, предназначени за използване в селското или горското стопанство. То може да бъде оборудвано да превозва товари и пътници.

2. Настоящата директива се прилага само за тракторите, определени в параграф 1, оборудвани с пневматични гуми и имащи максимална конструктивна скорост между 6 и 40 km/h.

Член 2

Държавите-членки не могат да отказват да издават типово одобрение на ЕО или национално типово одобрение на трактор на основания, свързани със стъклочистачките на предното стъкло, ако те отговарят на изискванията, посочени в приложение I.

Член 3

Държавите-членки не могат да отказват регистрацията или да забраняват продажбата, пускането в експлоатация или употребата на трактори на основания, свързани със стъклочистачките на предното стъкло, ако те отговарят на изискванията, посочени в приложение I.

Член 4

Измененията, необходими за привеждане в съответствие с техническия прогрес на изискванията от приложение I, се приемат съгласно процедурата, посочена в член 20, параграф 2 от Директива 2003/37/ЕО.

⁽¹⁾ ОВ С 161, 13.7.2007 г., стр. 35.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 19 юни 2007 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 17 декември 2007 г.

⁽³⁾ ОВ L 191, 15.7.1974 г., стр. 5. Директива, последно изменена с Директива 97/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 277, 10.10.1997 г., стр. 24).

⁽⁴⁾ Вж. приложение II, част А.

⁽⁵⁾ ОВ L 171, 9.7.2003 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2006/96/ЕО на Съвета (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 81).

Член 5

Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 6

Директива 74/347/ЕИО, изменена с директивите, изброени в приложение II, част А, се отменя, без да се засягат задълженията на държавите-членки относно сроковете за транспониране в националното законодателство и за прилагане на директивите, посочени в приложение II, част Б.

Позоваванията на отменената директива се смятат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение III.

Член 7

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Тя се прилага от 1 май 2008 година.

Член 8

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 15 януари 2008 година.

За Европейския парламент

Председател

H.-G. PÖTTERING

За Съвета

Председател

J. LENARČIČ

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ПОЛЕ НА ВИДИМОСТ

ОПРЕДЕЛЕНИЯ И ИЗИСКВАНИЯ

1. ОПРЕДЕЛЕНИЯ

1.1. **Поле на видимост**

„Поле на видимост“ означава всички направления напред и встрани, в които водачът на трактора може да вижда.

1.2. **Базова точка**

„Базова точка“ означава условно определена позиция на очите на водача на трактора, въображаемо събрани в една точка. Базовата точка е разположена в равнина, успоредна на надлъжната равнина на симетрия на трактора и минаваща през центъра на седалката, на 700 mm вертикално над линията на пресичане на тази равнина с повърхността на седалката и на 270 mm по посока на облегалката от вертикалната равнина, минаваща през предния ръб на повърхността на седалката и перпендикулярна на надлъжната равнина на симетрия на трактора (фигура 1). Определената по този начин базова точка се отнася за седалката, когато тя е незаета и е поставена в централна позиция от производителя на трактора.

1.3. **Полукръг на видимост**

„Полукръг на видимост“ означава полукръг с радиус от 12 m, описан около точката, разположена в хоризонталната равнина на пътя, вертикално под базовата точка, така че гледайки по посока на движението дъгата на полукръга да лежи пред трактора, докато диаметърът, ограничаващ полукръга, е перпендикулярен на надлъжната ос на трактора (фигура 2).

1.4. **Ненаблюдаем участък**

„Ненаблюдаем участък“ означава хордите от секторите от полукръга на видимост, които не могат да се видят поради конструктивни компоненти като колоните на тавана, всмукателните или изпускателните тръби и рамката на предното стъкло.

1.5. **Сектор на видимост**

„Сектор на видимост“ означава онази част от полето на видимост, ограничена:

1.5.1. отгоре,

от хоризонталната равнина, преминаваща през базовата точка;

1.5.2. в равнината на пътя,

от зоната, лежаща извън полукръга на видимост и формираща продължението на сектора на полукръга на видимост, чиято хорда е с дължина 9,5 m, перпендикулярна на равнината, успоредна на надлъжната равнина на симетрия на трактора, преминаваща през центъра на седалката на водача и пресечена от тази равнина.

1.6. **Почиствана площ от стъклочистачките на предното стъкло**

„Почиствана площ от стъклочистачките на предното стъкло“ означава площта от външната повърхност на предното стъкло, почиствана от стъклочистачките.

2. ИЗИСКВАНИЯ

2.1. **Общи положения**

Тракторът трябва да бъде конструиран и оборудван по такъв начин, че при движение по пътя, при използване в селското или горското стопанство водачът да има достатъчно поле на видимост при всички нормални условия на движение по пътя и на работата на полето и в гората. Полето на видимост се счита за достатъчно, когато водачът има, доколкото е възможно, видимост на част от всяко предно колело и когато са изпълнени следните изисквания.

2.2. Проверка на полето на видимост

2.2.1. Процедура за определяне на ненаблюдаемите участъци

2.2.1.1. Тракторът трябва да е поставен на хоризонтална повърхност, както е показано на фигура 2. На хоризонтална опора на нивото на базовата точка трябва да се поставят два точкови светлинни източника, като например $2 \times 150 \text{ W}$, 12 V , на разстояние 65 mm един от друг и симетрично разположени спрямо базовата точка. Опората трябва да се върти в централната си точка около вертикалната ос, минаваща през базовата точка. За целите на измерването на ненаблюдаемите участъци опората трябва да е насочена така, че линията, съединяваща двата светлинни източника, да е перпендикулярна на линията, свързваща закриващия компонент и базовата точка.

Силуетът на закриващия компонент, проектиран върху полукръга на видимост, когато светлинните източници са включени едновременно или последователно, трябва да бъде измерен в съответствие с точка 1.4 (фигура 3).

2.2.1.2. Ненаблюдаемите участъци не трябва да превишават 700 mm .

2.2.1.3. Ненаблюдаеми участъци, дължащи се на съседни конструктивни компоненти с ширина над 80 mm , трябва да бъдат разположени по такъв начин, че разстоянието между центровете на два ненаблюдаеми участъка, измерено като хорда на полукръга на видимост, е не по-малко от $2\,200 \text{ mm}$.

2.2.1.4. В полукръга на видимост не може да има повече от шест ненаблюдаеми участъка и не повече от два вътре в сектора на видимост, определен в точка 1.5.

2.2.1.5. Извън сектора на видимост ненаблюдаемите участъци, превишаващи 700 mm , но непревишаващи $1\,500 \text{ mm}$, са позволени, ако компонентите, на които се дължат, не могат да бъдат проектирани отново или да се промени положението им: от всяка страна там може да има общо или не повече от два ненаблюдаеми участъка, единият непревишаващ 700 mm , а другият непревишаващ $1\,500 \text{ mm}$, или два ненаблюдаеми участъка, всеки от които не превишава $1\,200 \text{ mm}$.

2.2.1.6. Невидимите зони, образувани от типово одобрени огледала за виждане назад, може да не се вземат под внимание, ако конструкцията на тези огледала е такава, че те не могат да бъдат монтирани по друг начин.

2.2.2. Математическо определяне на ненаблюдаемите участъци за бинокулярно зрение:

2.2.2.1. Като алтернатива на процедурата, изложена в точка 2.2.1, допустимостта на отделните ненаблюдаеми участъци може да се определи математически. Изискванията по точки 2.2.1.2—2.2.1.6 се прилагат по отношение на големината, разпределението и броя на ненаблюдаемите участъци;

2.2.2.2. За бинокулярно зрение с междоукулярно разстояние от 65 mm ненаблюдаемият участък, изразен в mm , се определя по формулата:

$$v = \frac{b - 65}{a} \times 12\,000 + 65$$

където:

a е разстоянието, изразено в милиметри, между компонента, пречещ на видимостта, и базовата точка, измерено по зрителния радиус, който съединява базовата точка, центъра на компонента и периметъра на полукръга на видимост; и

b е широчината, изразена в милиметри, на компонента, пречещ на видимостта, измерена хоризонтално и перпендикулярно на зрителния радиус.

2.3. Методите за изпитване, посочени в точка 2.2, могат да се заменят с други, ако се окаже, че последните са равностойни.

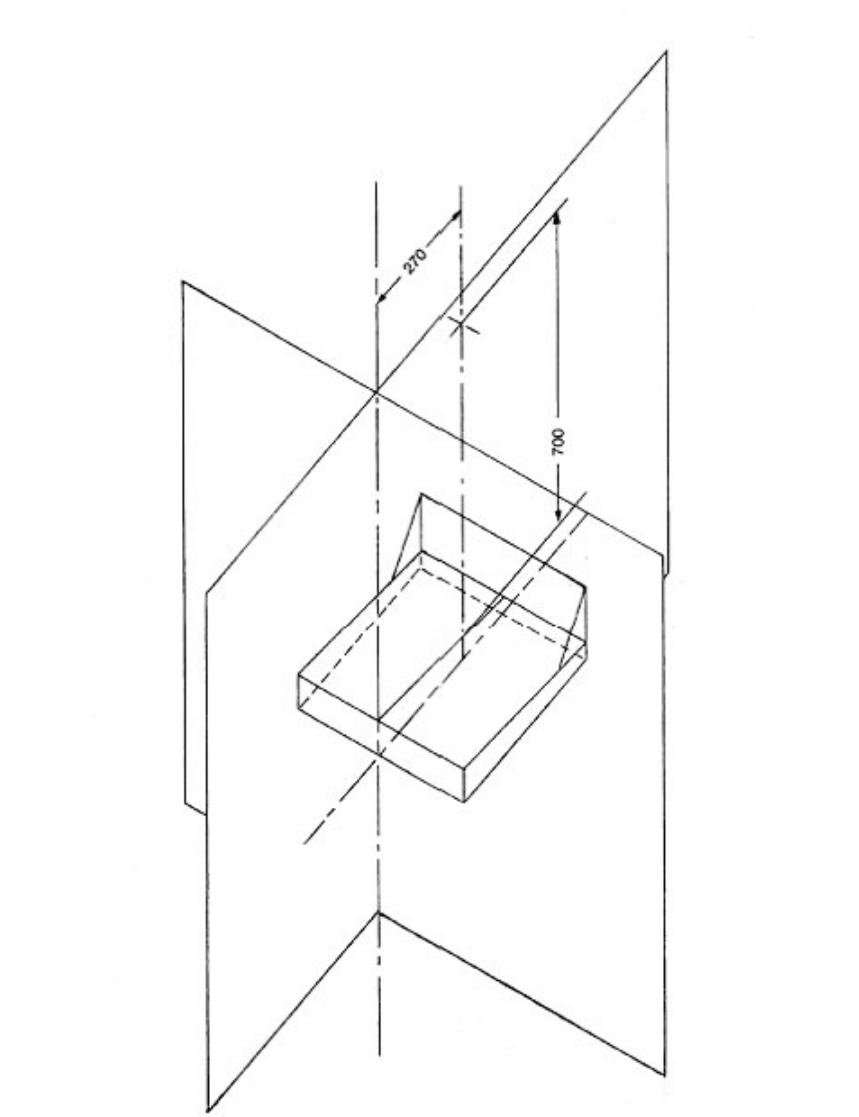
2.4. **Прозрачна зона на предното стъкло**

За целите на определянето на ненаблюдаемите участъци в сектора на видимост, ненаблюдаемите участъци, дължащи се на рамката на предното стъкло и на всички други пречки, може, в съответствие с разпоредбите на точка 2.2.1.4, да се възприемат като един участък, при условие че разстоянието между най-външните точки от този ненаблюдаем участък не превишава 700 mm.

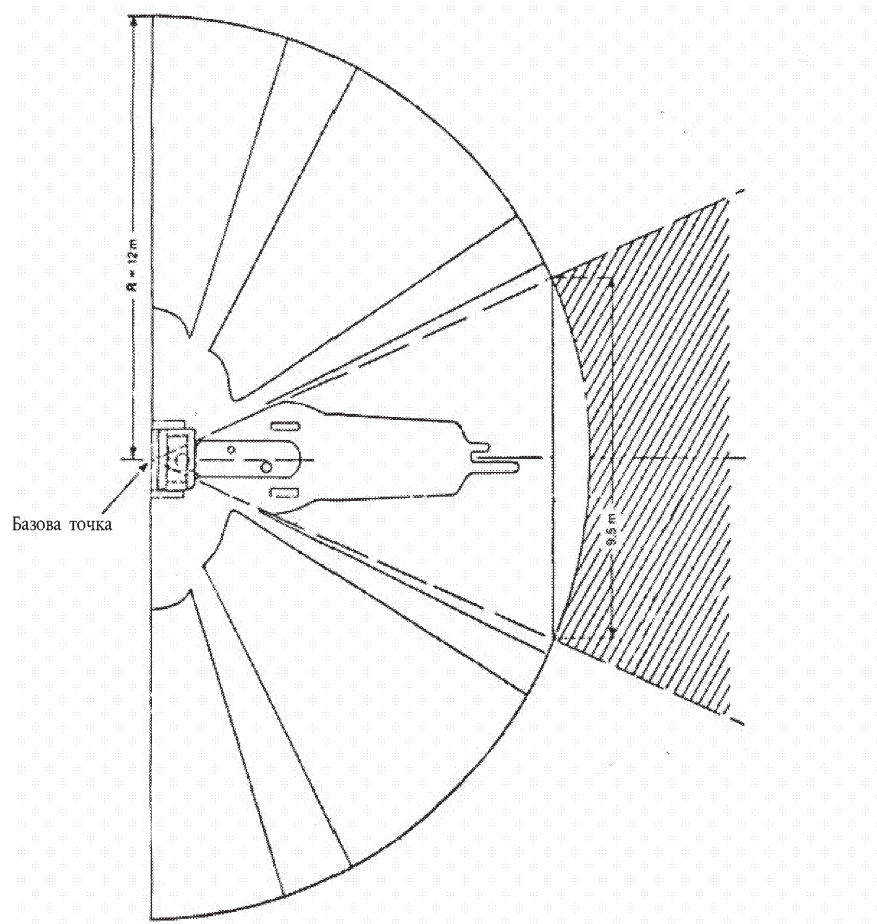
2.5. **Стъклочишачки на предното стъкло**

2.5.1. Тракторите с монтирано предно стъкло трябва да са снабдени също с моторно задвижвани стъклочишачки. Почистваната от тези стъклочишачки площ трябва да осигурява безпрепятствена видимост напред, съответстваща на хордата на полукръга на видимост, с дължина най-малко 8 m вътре в сектора на видимост.

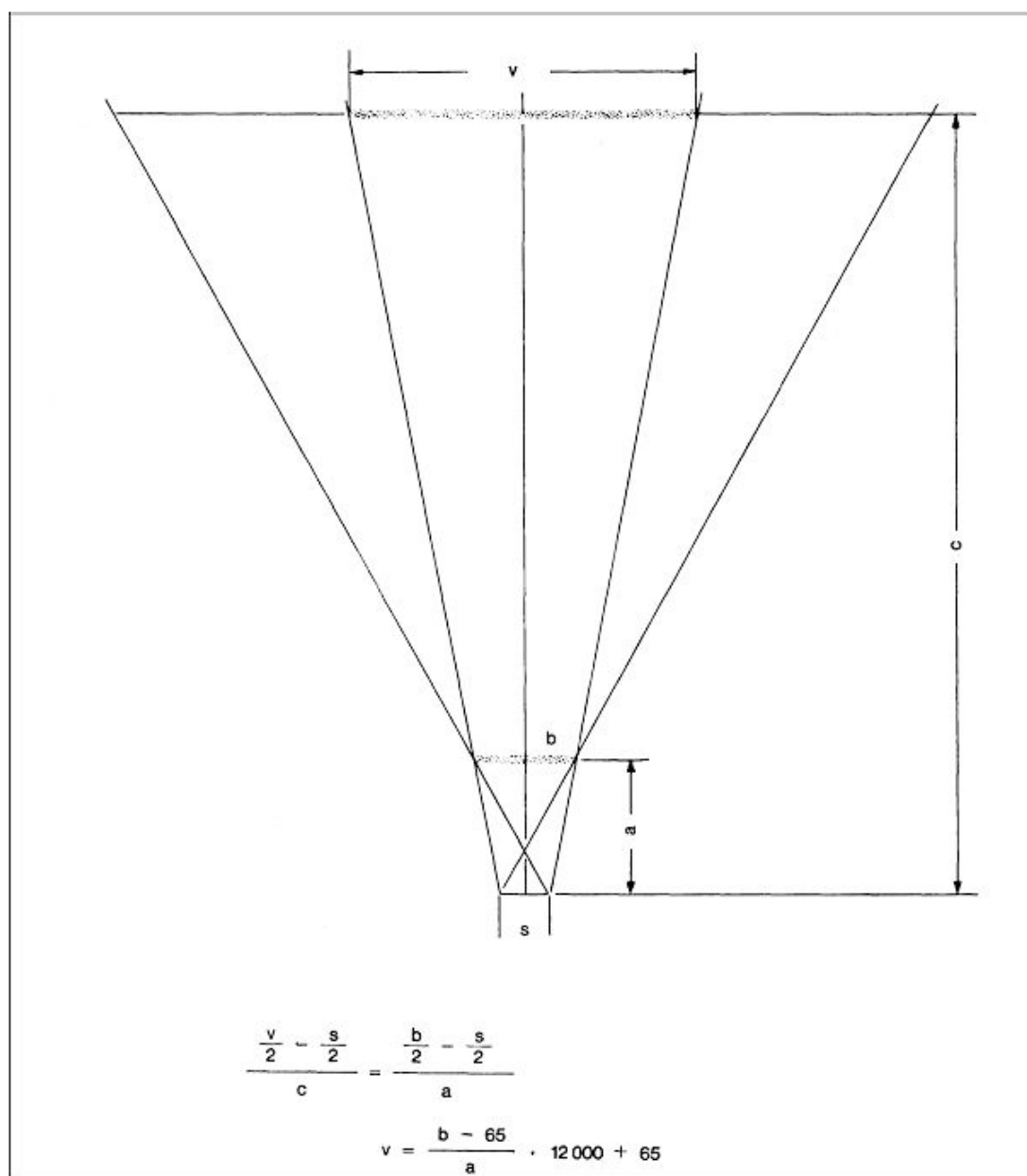
2.5.2. Честотата на задвижване на стъклочишачките на предното стъкло трябва да е най-малко 20 цикъла в минута.

Фигура 1

Фигура 2

Фигура 3

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ЧАСТ А

Отменената директива и списък на нейните последователни изменения (посочени в член 6)

Директива 74/347/ЕИО на Съвета
(ОВ L 191, 15.7.1974 г., стр. 5)

Директива 79/1073/ЕИО на Комисията
(ОВ L 331, 27.12.1979 г., стр. 20)

Директива 82/890/ЕИО на Съвета
(ОВ L 378, 31.12.1982 г., стр. 45)

Директива 97/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 277, 10.10.1997 г., стр. 24)

Само по отношение на позоваванията на
Директива 74/347/ЕИО в член 1,
параграф 1

Само по отношение на позоваванията на
Директива 74/347/ЕИО в член 1, първо
тире

ЧАСТ Б

Срокове за транспониране в националното законодателство и за прилагане (посочени в член 6)

Директива	Срок за транспониране	Дата на прилагане
74/347/ЕИО	2 януари 1976 г. (*)	
79/1073/ЕИО	30 април 1980 г.	
82/890/ЕИО	22 юни 1984 г.	
97/54/ЕО	22 септември 1998 г.	23 септември 1998 г.

(*) В съответствие с член 3а, създаден с член 1, точка 2 от Директива 79/1073/ЕИО:

- „1. Държавите-членки, на основанията, свързани с полето на видимост на тракторите, считано от 1 май 1980 г., не могат:
 - да отказват да предоставят по отношение на даден тип трактор типово одобрение на ЕИО, да издават документа, предвиден в член 10, параграф 1, последно тире от Директива 74/150/ЕИО, или да предоставят национално типово одобрение,
 - или да забраняват пускането в действие на трактори,
 ако полето на видимост на този тип трактор или на тези трактори съответства на изискванията на настоящата директива.
2. Считано от 1 октомври 1980 г. държавите-членки:
 - престават да издават документа, посочен в член 10, параграф 1, последно тире от Директива 74/150/ЕИО относно типа трактор, при който полето на видимост не е в съответствие с разпоредбите на настоящата директива,
 - могат да отказват предоставянето на национално типово одобрение относно типа трактор, при който полето на видимост не е в съответствие с настоящата директива.
3. Считано от 1 януари 1983 г. държавите-членки могат да забранят пускането в употреба на трактор, чието поле на видимост не е в съответствие с разпоредбите на настоящата директива“.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Директива 74/347/ЕИО	Настоящата директива
Членове 1—3	Членове 1—3
Член 3а	Бележка (*) към таблицата, приложение II
Член 4	Член 4
Член 5, параграф 1	—
Член 5, параграф 2	Член 5
—	Членове 6 и 7
Член 6	Член 8
Приложение	Приложение I
Приложение, точки 1—2.3	Приложение I, точки 1—2.3
Приложение, точка 2.4	—
Приложение, точка 2.5	Приложение I, точка 2.4
Приложение, точка 2.6	Приложение I, точка 2.5
Приложение, фигури 1, 2 и 3	Приложение I, фигури 1, 2 и 3
—	Приложение II
—	Приложение III

ПРОЦЕДУРНИ ПРАВИЛНИЦИ

ИЗМЕНЕНИЕ НА ПРОЦЕДУРНИЯ ПРАВИЛНИК НА СЪДА

СЪДЪТ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 223, шеста алинея от него,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, и по-специално член 139, шеста алинея от него,

като има предвид следното:

- (1) Преюдициалните запитвания, които могат да бъдат отправени до Съда в областите по дял VI от Договора за Европейски съюз или по дял IV, част трета от Договора за създаване на Европейската общност и които целят поддържането и развитието на пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в някои случаи изискват бърз отговор от страна на Съда поради необходимостта от неотложно решаване на дело, висящо пред националния съд.
- (2) Обикновеното преюдициално производство, както е уредено в член 23 от Статута на Съда и разпоредбите на Процедурния правилник, не позволява Съдът да се произнесе по поставените въпроси с нужната бързина в посочените по-горе случаи. Бързото производство, предвидено в член 104а от Процедурния правилник относно преюдициалните запитвания, включва същите етапи като обикновеното преюдициално производство и провеждането му е възможно само в изключителни случаи, като по-голямата бързина се постига главно чрез предоставянето на абсолютен приоритет на съответното преюдициално запитване спрямо всичките останали висящи дела.
- (3) Бързото разглеждане на голям брой преюдициални запитвания е възможно само с въвеждането на спешно преюдициално производство, което ограничава и опростява етапите на преюдициалното производство,

с одобрението на Съвета от 20 декември 2007 година

ПРИЕМА СЛЕДНИТЕ ИЗМЕНЕНИЯ В СВОЯ ПРОЦЕДУРЕН ПРАВИЛНИК:

Член 1

Процедурният правилник на Съда на Европейските общности, приет на 19 юни 1991 г. (ОВ L 176, 4.7.1991 г., стр. 7, с поправка в ОВ L 383, 29.12.1992 г., стр. 117), изменен на 21 февруари 1995 г. (ОВ L 44, 28.2.1995 г., стр. 61), на 11 март 1997 г. (ОВ L 103, 19.4.1997 г., стр. 1, с поправка в ОВ L 351, 23.12.1997 г., стр. 72), на 16 май 2000 г. (ОВ L 122, 24.5.2000 г., стр. 43), на 28 ноември 2000 г. (ОВ L 322, 19.12.2000 г., стр. 1), на 3 април 2001 г. (ОВ L 119, 27.4.2001 г., стр. 1), на 17 септември 2002 г. (ОВ L 272, 10.10.2002 г., стр. 24, с поправка в ОВ L 281, 19.10.2002 г., стр. 24), на 8 април 2003 г. (ОВ L 147, 14.6.2003 г., стр. 17), на 19 април 2004 г. (ОВ L 132, 29.4.2004 г., стр. 2), на 20 април 2004 г. (ОВ L 127, 29.4.2004 г., стр. 107), на 12 юли 2005 г. (ОВ L 203, 4.8.2005 г., стр. 19), на 18 октомври 2005 г. (ОВ L 288, 29.10.2005 г., стр. 51) и на 18 декември 2006 г. (ОВ L 386, 29.12.2006 г., стр. 44), се изменя, както следва:

1. Член 9 се изменя, както следва:

а) Параграф 1 се заменя със следния текст:

„§ 1 Съдът формира състави, състоящи се от петима и от трима съдии, съгласно член 16 от Статута и взема решение за разпределението на съдиите в тях.

Съдът определя състава или съставите от петима съдии, които за срок от една година разглеждат посочените в член 1046 дела.

Разпределението на съдиите по състави и определянето на състава или съставите, разглеждащи посочените в член 1046 дела, се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.”

б) В параграф 2 се добавят следните две алинеи:

„За делата, посочени в член 1046, съдията докладчик се избира измежду съдиите от определения съгласно параграф 1 състав по предложение на неговия председател. Ако съставът реши да не разглежда делото по реда на спешното производство, председателят на Съда може да го преразпредели на съдия докладчик от друг състав.

Председателят на Съда взема необходимите мерки в случаите, в които съдия докладчик отсъства или е възпрепятстван да изпълнява задълженията си.“

2. След член 104а се добавя следният текст:

„Член 104б

§ 1 По искане на националната юрисдикция или, по изключение, служебно, преюдициално запитване, което повдига един или няколко въпроса, отнасящи се до областите по дял VI от Договора за ЕС или по дял IV, част трета от Договора за ЕО, може да се разгледа по реда на спешното производство в отклонение от разпоредбите на настоящия правилник.

Искането на националната юрисдикция съдържа правните и фактически обстоятелства, които установяват неотложността и обосновават допускането на това особено производство, и посочва, доколкото е възможно, предлагания отговор на преюдициалните въпроси.

Ако националната юрисдикция не е направила искане за разглеждане по реда на спешното производство, председателят на Съда може, при явна на пръв поглед необходимост от допускане на това производство, да поиска от посочения по-долу състав да прецени необходимостта от разглеждане на запитването по реда на посоченото производство.

Решението за разглеждане на запитването по реда на спешното производство се взема от определения състав въз основа на доклад на съдията докладчик и след изслушване на генералния адвокат. Когато допускането на спешно производство е поискано от националната юрисдикция, членовете на състава се определят съгласно член 11в в деня на разпределяне на делото на съдията докладчик, а ако председателят на Съда е поискал да се прецени дали да се приложи това производство — в деня, в който е направено това искане.

§ 2 Когато националната юрисдикция е поискала разглеждане по реда на спешното производство или когато председателят е поискал от определения състав да прецени необходимостта от подобно разглеждане, секретарят незабавно съобщава преюдициалното запитване, посочено в предходния параграф, на страните по делото пред националната юрисдикция, на държавата-членка, в която се намира съответната юрисдикция, както и на институциите, посочени в член 23, първа алинея от Статута, при условията, предвидени в тази разпоредба.

Решението дали преюдициалното запитване да се разгледа по реда на спешното производство се връчва незабавно на националната юрисдикция, както и на страните, държавата-членка и институциите, посочени в предходната алинея. В решението за разглеждане на преюдициалното запитване по реда на спешното производство се определя срокът, в който последните могат да представят писмени становища. Решението може да уточнява правните въпроси, които тези становища следва да разгледат, и да определя максималния им обем.

След връчването, предвидено в първа алинея, преюдициалното запитване се съобщава и на заинтересованите субекти по член 23 от Статута, различни от адресатите на посоченото връчване, а решението дали преюдициалното запитване да се разгледа или не по реда на спешното производство се съобщава на същите заинтересовани субекти след връчването съгласно втора алинея.

Страните и другите заинтересовани субекти по член 23 от Статута се уведомяват във възможно най-кратък срок за вероятната дата на съдебното заседание.

Когато преюдициалното запитване не се разглежда по реда на спешното производство, производството протича съгласно разпоредбите на член 23 от Статута и приложимите разпоредби от настоящия процедурен правилник.

§ 3 Преюдициалното запитване, което се разглежда по реда на спешното производство, както и представените писмени становища, се връчват на заинтересованите субекти по член 23 от Статута, различни от страните и заинтересованите субекти по първа алинея от предходния параграф. Преюдициалното запитване се придружава от превод, а ако е необходимо — и от резюме, при условията, предвидени в член 104, параграф 1.

Освен това представените писмени становища се връчват на страните и другите заинтересовани субекти по първа алинея от предходния параграф.

За датата на откритото съдебно заседание страните и другите заинтересовани субекти се уведомяват с връчванията, посочени в предходните алинеи.

§ 4 В изключително неотложни случаи съставът може да не провежда писмената фаза на производството по параграф втори, втора алинея от настоящия член.

§ 5 Определеният състав се произнася, след като изслуша генералния адвокат.

Съставът може да реши да проведе заседание с трима съдии. В този случай съставът се състои от председателя на определения състав, от съдията докладчик и от първия съдия или съответно от първите двама съдии, определени съгласно списъка по член 11в, параграф 2 при избирането на членовете на определения състав в съответствие с параграф 1, четвърта алинея от настоящия член.

Съставът може също да вземе решение за връщане на делото на общото събрание на Съда, което да го разпредели на по-широк съдебен състав. Спешното производство се провежда пред новия състав и, ако е необходимо, след възобновяване на устната фаза на производството.

§ 6 Материалите, предвидени в настоящия член, се считат за представени с изпращане до секретариата, по факс или чрез друго техническо средство за комуникация, с което разполага Съдът, на препис от подписания оригинал и приведените в подкрепа доказателства и документи, заедно с посочения в член 37, параграф 4 опис. Оригиналът на материала и упоменатите по-горе приложения се изпращат на секретариата на Съда.

Предвидените в този член връчвания и съобщения могат да се извършват чрез изпращане на препис от документа по факс или чрез друго техническо средство за комуникация, с което разполагат Съдът и адресатът.“

Член 2

Настоящите изменения на Процедурния правилник, които имат еднаква сила на езиците, посочени в член 29, параграф 1 от Правилника, се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз* и влизат в сила на първия ден от втория месец след тяхното публикуване.

Съставено в Люксембург на 15 януари 2008 година.

II

(Актове, приети по силата на договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително)

РЕШЕНИЯ

СЪВЕТ

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 20 декември 2007 година

за изменение на протокола относно статута на Съда на Европейските общности

(2008/79/ЕО, Евратом)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

бързото производство, предвидено в процедурния правилник на Съда,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 245, втора алинея от него,

РЕШИ:

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, и по-специално член 160, втора алинея от него,

Член 1

В Протокола относно статута на Съда на Европейските общности след член 23 се създава следният член:

като взе предвид искането на Съда от 11 юли 2007 г.,

„Член 23а

като взе предвид становището на Комисията от 20 ноември 2007 г.,

В процедурния правилник може да бъде предвидено бързо производство, а във връзка с преюдициални запитвания, свързани с пространството на свобода, сигурност и правосъдие — и спешно производство.

като взе предвид становището на Европейския парламент от 29 ноември 2007 г.,

Тези производства могат да предвиждат по-кратък срок за представяне на изявления по делото или писмени бележки от срока, предвиден в член 23, и — чрез дерогация от член 20, четвърта алинея — да няма заключения на генералния адвокат.

като има предвид, че:

Следва да се предвиди възможност за дерогация от някои процесуални разпоредби на протокола относно статута на Съда при въвеждане на спешно производство по отношение на преюдициални запитвания, свързани с пространството на свобода, сигурност и правосъдие, като, от съображения за систематичност, в разпоредбата, допускаща тези дерогации, следва да се уреди и

Спешното производство може освен това да предвижда ограничаване на страните и другите заинтересовани лица, посочени в член 23, имащи право да представят изявления по делото или писмени бележки, и при особено спешни случаи — пропускане на писмената фаза на производството“.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила на първия ден от втория месец след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 20 декември 2007 година.

За Съвета
Председател
F. NUNES CORREIA

ДЕКЛАРАЦИЯ

Съветът приканва Съда да даде в информационната бележка относно въвеждането на преюдициални запитвания от националните юрисдикции полезни за тези юрисдикции указания по отношение на случаите, в които е уместно да се поиска разглеждане по реда на спешното производство по постановяване на преюдициално заключение, в частност поради наложени от националното или общностното законодателство кратки срокове или поради тежки последици за засегнатото лице. Съветът приканва Съда да прилага спешното производство по постановяване на преюдициално заключение в случаи на наказание лишаване от свобода.

Съветът отбелязва намерението на Съда, като отчита степента на спешност на делото, да следи за това, държавите-членки да разполагат с необходимото време и с необходимите преводи при изготвянето на евентуални писмени становища и при подготовката на пледоариите, с оглед да се осигури ефективно и ползотворно участие в производството. Съветът приканва Съда да осигури в това отношение срокове, които по принцип да не са по-кратки от 10 работни дни, и да приспособи устното производство към нуждите на спешното производство. Съветът отбелязва, че спешното производство по постановяване на преюдициално заключение би следвало да приключи в срок до три месеца.

Накрая, Съветът взема под внимание намерението на Съда, както при всяко заведено пред него производство, да осигури прозрачността при прилагането на спешното производство по постановяване на преюдициално заключение, и отправя към него искане да представи най-късно три години след влизането в сила на това производство доклад, чиито данни ще се актуализират всяка година, относно неговото прилагане и по-специално относно практиката на Съда при вземане на решения за започване на спешно производство.

КОМИСИЯ

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 21 декември 2007 година

относно нотифицираните от Република Австрия национални разпоредби, засягащи някои флуорирани парникови газове

(нотифицирано под номер C(2007) 6646)

(само текстът на немски език е автентичен)

(Текст от значение за ЕИП)

(2008/80/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

1. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО НА ОБЩНОСТТА

1.1. ЧЛЕН 95, ПАРАГРАФИ 4, 5 И 6 ОТ ДОГОВОРА ЗА ЕО

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 95, параграф 6 от него,

(3) Член 95, параграф 4 от Договора за ЕО постановява, че „ако след приемането от Съвета или от Комисията на дадена мярка за хармонизиране една държава-членка счете за необходимо да запази националните си разпоредби, на основание значими нужди, посочени в член 30 или отнасящи се до защитата на околната или работната среда, тя нотифицира Комисията за тях и посочва основанията за тяхното запазване“.

като взе предвид Регламент (ЕО) № 842/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно някои флуорирани парникови газове ⁽¹⁾, и по-специално член 9, параграф 3 от него,

(4) Член 95, параграф 5 от Договора за ЕО постановява, че „..., без да се засягат разпоредбите на параграф 4, ако след приемането от Съвета на мярка за хармонизиране държава-членка счете за необходимо да въведе национални разпоредби, основаващи се на нови научни доказателства, свързани със защитата на околната или работната среда поради специфичен проблем на тази държава-членка, който е възникнал след приемането на мярката за хармонизиране, тя нотифицира Комисията за предприетите мерки и за основанията за тяхното приемане“.

като има предвид, че:

I. ФАКТИ И ПРОЦЕДУРА

(1) На 29 юни 2007 г. Република Австрия, в съответствие с член 9, параграф 3, буква б) от Регламент (ЕО) № 842/2006 относно някои парникови газове, информира Комисията за национални мерки, приети през 2002 г. (BGBl. II № 447/2002 — Наредба на федералния министър на селското стопанство, горите, околната среда и водите относно забраните и ограниченията за частично или пълно флуорирани хидрофлуориди и серен хексафлуорид (Наредба HFC-PFC-SF₆), публикувана във Федерален държавен вестник на 10 декември 2002 г., изменена впоследствие с Наредба BGBl. II № 139/2007 от 21 юни 2007 г.).

(5) В съответствие с член 95, параграф 6, в срок от шест месеца след нотификацията Комисията одобрява или отхвърля въпросните национални разпоредби, след като установи дали те представляват или не представляват средство за произволна дискриминация или прикрито ограничение на търговията между държавите-членки, и дали представляват или не пречка за функционирането на вътрешния пазар.

(2) В това писмо австрийското правителство подчертава, че Република Австрия възнамерява да запази националните си разпоредби, които са по-строги от Регламента, в съответствие с член 9, параграф 3, буква а) от Регламент (ЕО) № 842/2006 до 31 декември 2012 г.

1.2. РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 842/2006

(6) Регламент (ЕО) № 842/2006 относно някои флуорирани парникови газове (F-газове) има за цел предотвратяването и намаляването на емисиите на някои засегнати в Протокола от Киото флуорирани газове (HFC, PFC и SF₆).

⁽¹⁾ ОВ L 161, 14.6.2006 г., стр. 1.

- (7) Той съдържа също така и ограничен брой забрани за употреба и пускане на продукти на пазара, когато наличните алтернативи се считат за достъпни и ефективни от гледна точка на разходите на общностно ниво, и когато по-нататъшно задържане и намаляване на емисиите при наложилите се технологии се приема за невъзможно.
- (8) Регламентът намира двойно правно основание — от една страна всички негови разпоредби се основават на член 175, параграф 1 от Договора за ЕО; от друга страна членове 7, 8 и 9 се основават на член 95 от Договора за ЕО, поради значението им за свободното движение на стоки в рамките на единния пазар на ЕО.
- (9) Член 9 от регламента регулира пускането на пазара и по-конкретно забранява търговията с някои продукти и оборудване, съдържащи или чието функциониране зависи от флуорирани парникови газове, засегнати от регламента. В параграф 3, буква а) се посочва, че когато дадена държава-членка към 31 декември 2005 г. е приела национални мерки, които са по-строги от тези, установени в настоящия член и попадат в обхвата на настоящия регламент, тази държава-членка може да запази тези национални мерки до 31 декември 2012 г. В съответствие с параграф 3, буква б) на същия член, тези мерки и основанието за тях трябва да бъдат нотифицирани до Комисията, както и да бъдат съвместими с Договора.
- (10) Регламентът се прилага от 4 юли 2007 г., с изключение на член 9 и приложение II, които се прилагат от 4 юли 2006 г.
- ## 2. НОТИФИЦИРАНИ НАЦИОНАЛНИ РАЗПОРЕДБИ
- (11) Националните разпоредби, нотифицирани от Република Австрия, бяха въведени с Наредба № 447/2002 от 10 декември 2002 г. и изменени с Наредба № 139/2007 от 21 юни 2007 г.
- (12) Наредба № 447/2002, изменена с Наредба № 139/2007 (наричана по-долу „наредбата“) се отнася до парникови газове, повечето от които имат висок потенциал на глобално затопляне, предвидени в Протокола от Киото: хидрофлуоровъглероди (HFC), перфлуоровъглероди (PFC) и серен хексафлуорид (SF₆), с оглед постигане на целите на Австрия за намаляване на емисиите.
- (13) Наредбата съдържа забрана за пускане на пазара и употреба на горепосочените парникови газове, както и използването им при някои видове оборудване, механизми и продукти, освен ако те са използвани с изследователска, развойна или аналитична цел. Подробните разпоредби във връзка със забраните и условията на допустимост са предвидени в членове 4—17 на наредбата.
- (14) Поправката от 2007 г. отчита решението на австрийския Конституционен съд да отмени (с решения от 9 юни 2005 г. и 1 декември 2005 г., публикувани във Федерален държавен вестник съответно на 9 август 2005 г. и 24 февруари 2006 г.) пределната допустима стойност на потенциала на глобално затопляне 3 000 за HFC, предвидена в член 12, параграф 2, трети ред от Наредба № 447/2002, както и клаузата за допустими изключения, предвидена в член 12, параграф 2, трети ред, буква а) от нея, като незаконосъобразни.
- (15) Освен това изменението от 2007 г. намалява ограниченията в сектора на охлаждането и климатизирането на въздуха, за да ги приведе в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 842/2006. Мобилното хладилно оборудване и климатичното оборудване вече не са в обхвата на изменената наредба. Що се отнася до стационарните приложения, забраните се отнасят само до малки елементи в механизми, съдържащи хладилен заряд непревишаващ 150 g и самостоятелно оборудване с хладилен заряд от 20 kg или повече. За други приложения са дефинирани технически параметри, гарантиращи, че не се използват по-големи от необходимите, съгласно актуалните разбирания, количества хладилен заряд. Промените са съобразени също така с обработката на аерозоли, съдържащи HFC и използването на SF₆ за привеждането им в съответствие със законодателството на Европейския съюз.
- (16) С писмо от 1 август 2007 г. Комисията информира австрийското правителство, че е получила нотификацията и шестмесечният период на проверката му в съответствие с член 95, параграф 6 е започнал да тече от 30 юни 2007 г., един ден след получаването на нотификацията.
- (17) С писмо от 12 октомври 2007 г. Комисията информира другите държави-членки за нотификацията, предоставяйки им възможност да внесат коментари в 30-дневен срок. Комисията публикува също така бележка относно нотификацията в Официален вестник на Европейския съюз ⁽¹⁾, за да информира други заинтересувани страни за австрийските национални разпоредби и приложената обосновка.
- ## II. ОЦЕНКА
- ### 1. ПРОВЕРКА ЗА ДОПУСТИМОСТ
- (18) Настоящата нотификация бе подложена на оценка в съответствие с член 95, параграфи 4 и 5 от Договора за ЕО и Регламент (ЕО) № 842/2006.
- ⁽¹⁾ ОВ С 245, 19.10.2007 г., стр. 4.

- (19) Член 95, параграф 4 разглежда случаи, в които след приемане на мярка за хармонизиране една държава-членка счита за необходимо да запази националните си разпоредби на основание значими нужди, посочени в член 30 или отнасящи се до защитата на околната или работната среда.
- (20) Въпреки това, тъй като мерките, приети през 2002 г., са изменени през 2007 г., е уместно да се провери дали член 95, параграф 5 се прилага към разпоредбите на наредбата, изменени след приемането на Регламент (ЕО) № 842/2006. В случай че тези разпоредби променят същността на приетите преди акта за хармонизиране разпоредби, те би трябвало да бъдат нотифицирани на Комисията преди приемането им и предвид наличието на специфичен проблем на тази държава-членка, възникнал след приемането на мярката за хармонизиране, да бъдат обосновани чрез нови научни доказателства.
- (21) Анализът на изменящия акт показва, че въведените през 2007 г. изменения имат за цел или отмяната на разпоредби (точки 10, 12 от изменящата наредба), или ограничаване на обхвата им до по-специфични продукти или приложения, без да бъдат добавяни нови изисквания (точки 1, 3 и 10 от променящата наредба), или въвеждането на допълнителни възможности за дерогация от ограниченията, наложени от наредбата през 2002 г. (точки 6, 7 от изменящата наредба). Освен това са въведени препратки към Регламент (ЕО) № 842/2006, както и изрични изисквания, отчитащи мерките за хармонизиране (точки 1, 8, 9 от изменящата наредба).
- (22) Не бяха установени мерки, които да променят същността на приетите преди мерките за хармонизиране разпоредби чрез въвеждане на допълнителни ограничения. Следователно това изменение не съдържа нови мерки, които могат да бъдат считани за по-строги от разпоредбите на Регламент (ЕО) № 842/2006, а ограничава въздействието им върху вътрешния пазар. Затова е уместно член 95, параграф 4 да бъде приложен при оценката на всички разпоредби на наредбата, включително и на променените през 2007 г.
- (23) Наредбата продължава да съдържа по-строги разпоредби от Регламент (ЕО) № 842/2006, като въвежда забрана на вноса, продажбата и употребата на нови продукти, които съдържат флуорирани газове, след 1 януари 2006 г., както и забрана на забрана на вноса, продажбата и употребата на нови или регенерирани флуорирани газове след тази дата, докато регламентът съдържа по-ограничена забрана относно предлагането на пазара, тъй като се отнася единствено до продукти, описани в неговото приложение II. Освен това Регламентът налага ограничения само върху употребата на SF₆, докато австрийската разпоредба регулира също и употребата на HFC и PFC. Отивайки по-далече по отношение на пускането на пазара и контрола на употребата, наредбата се явява по-строга от действащото в момента общностно законодателство.
- (24) Република Австрия привежда аргумента, че такова законодателство ѝ е необходимо, за да изпълни задълженията си по Протокола от Киото, а именно намаляването с 13 % на общото ниво на емисиите на парникови газове към 2012 г. в сравнение с нивото през 1990 г., което вероятно изисква съгласувано усилие по отношение на всички източници на емисии на парникови газове.
- (25) Съвместимостта се подлага на проверка на базата на член 95, параграфи 4 и 6, като се вземе предвид и Регламент (ЕО) № 842/2006. Член 95, параграф 4 изисква нотификацията да бъде придружена от описание на причините, свързани с една или повече значими нужди, посочени в член 30 или отнасящи се до защитата на околната или работната среда.
- (26) В светлината на казаното по-горе Комисията счита, че подаденото от Република Австрия заявление за получаване на разрешение за запазване на националните разпоредби за някои промишлени парникови газове е допустимо според член 95, параграф 4 от Договора за ЕО.
- ## 2. ОЦЕНКА ПО СЪЩЕСТВО
- (27) В съответствие с член 95, параграф 4 и параграф 6, алинея първа от Договора за ЕО Комисията трябва да установи, че са спазени всички условия, позволяващи на една държава-членка да запази националните си разпоредби, отклоняващи се от мярката за хармонизиране на Общността. В частност, националните разпоредби трябва да бъдат оправдани от значими причини измежду посочените в член 30 на Договора или от съображения за опазване на околната или работната среда, не бива да бъдат средство за произволна дискриминация или прикрито ограничение на търговията между държавите-членки и не бива да затрудняват по ненужен или несъразмерен начин функционирането на вътрешния пазар.
- ### 2.1. ТЕЖЕСТ НА ДОКАЗВАНЕ
- (28) Преценявайки доколко национални мерки, нотифицирани съгласно член 95, параграф 4, са оправдани, Комисията трябва да приеме като работна база „доводите“ на нотифициращата страна. Това означава, че в съответствие с разпоредбите на Договора за ЕО държавата-членка, опитваща се да запази своите национални разпоредби, трябва да докаже, че те са обосновани.

2.2. ОБОСНОВКА НА БАЗАТА НА ЗНАЧИМИ НУЖДИ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 30 ИЛИ ОТНАСЯЩИ СЕ ДО ЗАЩИТАТА НА ОКОЛНАТА ИЛИ РАБОТНАТА СРЕДА

2.2.1. Позиция на австрийската страна

- (29) За да обосноват запазването на националните разпоредби, австрийските власти се позовават на задълженията на Република Австрия, произтичащи от Протокола от Киото. Приемането на Наредбата е принос към изпълнението на задължението за намаляване на емисиите към 2012 г. с 13 % спрямо нивото от 1990 г., което съответства на емисии в размер, ненадвишаващ 67 милиона тона CO₂ еквивалент.
- (30) През май 2006 г. Австрия внесе обзорен документ на тема „Проверка на актуалното състояние в избрани области на приложение на флуорирани газове с висок парников потенциал“. Проучването показва, че флуорирани газове, предвидени в Наредбата, са причина за над 2 % от емисиите на парникови газове в Австрия през 2003 г. и се очаква удвояване около 2010 г. По тази причина наредбата се явява съществена част от националната стратегия за климата.
- (31) Австрийското правителство отчита, че наредбата има за цел да защитава околната среда и че тя е необходима и целесъобразна за предотвратяването и намаляването на емисиите на флуорирани газове. Следователно според Австрийското правителство тя е съвместима с Договора.

2.2.2. Оценка на позицията на Австрия

- (32) След разглеждане на подадената от Австрия информация Комисията счита, че искането за запазване на по-строги от посочените в Регламент (ЕО) № 842/2006 мерки, особено като се има предвид, че те са били приведени в по-близко съответствие със споменатия регламент, може да бъде считано за съвместимо с Договора по следните причини.
- (33) През 2004 г., т.е. преди влизането в сила на Регламент (ЕО) № 842/2006, Комисията задейства процедура за нарушение срещу Наредба № 447/2002. В официално уведомително писмо до Австрия Комисията посочи, че забраната на HFC в охладителните и климатичните системи може да се счита за нецелесъобразна, тъй като тези системи са затворени и, доколкото е гарантирано правилното функциониране, обслужване и рециклиране, изпускането на HFC в атмосферата може да бъде сведено до минимум.
- (34) Тази процедура бе основана на членове 28—30 от Договора за ЕО. След приемането на Регламент (ЕО) № 842/2006 и нотифицирането на по-строги национални

мерки от страна на Австрия, съгласно член 9, параграф 3 от него, процедурата за нарушение бе прекратена.

- (35) В официалното уведомително писмо Комисията изрази становище, че е възможно приложените от Австрия мерки да противоречат на член 28 от Договора за ЕО поради следните причини: първо, забраната за използване на HFC като охладителен и замразителен агент не изглежда необходима и целесъобразна за намаляването, чрез разумни и ефективни мерки, на емисиите на парникови газове за целите на защитата на околната среда; второ, що се отнася до използването на HFC в пожарогасителни системи, Комисията счита, че е възможно предвиденият в разпоредбата праг на потенциала на глобално затопляне да представлява произволна дискриминация спрямо продукти на други държави-членки.
- (36) Тези забележки бяха тема на изменящата Наредба № 139/2007. Изменението на наредбата през 2007 г. предизвика отмяната и облекчаването на някои от забраните и следователно нотифицираните мерки не представляват пречка за функционирането на вътрешния пазар в съответствие с изискванията на член 95, параграф 6 от Договора за ЕО.
- (37) Що се отнася до употребата на HFC в хладилното и климатичното оборудване, изменената забрана вече не се прилага: за охлаждащо оборудване за компютри, независимо от количеството на охладителния агент; за оборудване с охладителен агент в количества между 150 g и 20 kg; за автономни модули с хладилен заряд до 20 kg, за компактни модули със заряди от 0,5 kg на киловат и за стационарни модули с разклонена тръбна система със заряди до 100 kg. По този начин забраната не се отнася до повечето охладителни и климатични системи. Тези изменения отчитат прегледа от май 2006 г., който беше представен на Комисията. Забраната на употребата на HFC като пожарогасителен агент също бе отменена с поправките.

2.2.2.1. Екологична обосновка

- (38) В съответствие с Протокола от Киото ЕО пое задължението да намали колективните емисии на парникови газове на всички държави-членки спрямо нивото от 1990 г. с най-малко 8 % през периода 2008—2012 г. В последвалите в рамките на ЕО дискусии Република Австрия се задължи да намали общите си емисии на парникови газове през този период с 13 %. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Решение 2002/358/ЕО на Съвета от 25 април 2002 г. за одобрението, от името на Европейската общност, на Протокола от Киото към Рамковата конвенцията на Обединените нации по изменението на климата и за съвместното изпълнение на произтичащите от него задължения (ОВ L 130, 15.5.2002 г., стр. 1).

(39) Разпоредбата представлява част от по-широка стратегия, предприета от Австрия с цел намаляване на емисиите съгласно Протокола от Киото и последвалото го „Споразумение за вътрешно разпределяне на усилията“ в рамките на Общността.

(40) Тази стратегия засяга всички източници на парникови газове, изброени в Протокола от Киото. Следователно мерките относно флуорираните газове са част от цялостното усилие, осъществено от Австрия за изпълнение на задълженията. Очаква се емисиите на флуорирани газове да се удвоят към 2010 г. при липсата на допълнително регулиране, вследствие на нарастващата употреба на охладителни технологии и продължаващото изваждане от употреба на HCFC, в съответствие с приетия на 29 юни 2000 г. от Европейския парламент и Съвета Регламент (ЕО) № 2037/2000 относно вещества, които нарушават озоновия слой ⁽¹⁾.

(41) Отчитайки горепосочените аргументи, Комисията счита свързаната с околната среда обосновка на Република Австрия, а именно намаляването и предотвратяването на емисиите на флуорирани газове, за основателна и валидна.

2.2.2.2. Уместност и целесъобразност на австрийската разпоредба с оглед на постигане на целта за по-нататъшно намаляване на флуорираните парникови газове:

(42) Още през 2002 г. Австрия заложи на избирателни забрани за пускането на пазара на ново оборудване с цел по-нататъшно намаляване и предотвратяване на емисиите на флуорирани газове. Това решение беше основано на проучвания за наличието и достъпността на алтернативни решения без флуорирани газове. Тези мерки бяха преразгледани през 2006 г., с оглед на новите научни постижения и технологичното развитие, както и на изразената от Комисията загриженост относно целесъобразността им.

(43) Като се има предвид, че член 9, параграф 3, буква а) от Регламент (ЕО) № 842/2006 позволява националните разпоредби да останат в сила само до 31 декември 2012 г. и че нотификацията на Република Австрия се позовава на този член, следва, че наредбата се прилага само за ограничен период от време.

(44) Наредбата позволява въвеждането на изключения при липса на алтернативи на употребата на HFC при производството на пяна и съдържащи пяна продукти. Нещо повече, разширена бе рамката на изключенията относно

употребата на HFC в нови аерозоли, предназначени за експорт.

(45) Посочвайки, че наредбата има определени последствия за свободното движение на стоки в рамките на единния пазар на ЕО, Комисията независимо от това, въз основа на представения по-горе анализ, заключава, че наредбата е оправдана от гледна точка на опазването на околната среда и отчита последствията на предвидените забрани на вътрешния пазар, тъй като се основава на анализ за наличието и достъпността на алтернативи при специфичните условия в Австрия и предвижда възможността да се правят индивидуални изключения.

2.3. ОТСЪСТВИЕ НА ПРОИЗВОЛНА ДИСКРИМИНАЦИЯ ИЛИ ПРИКРИТО ОГРАНИЧАВАНЕ НА ТЪРГОВИЯТА МЕЖДУ ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ

(46) В съответствие с член 95, параграф 6 на Договора за ЕО Комисията одобрява или отхвърля националните разпоредби, след като установи дали те представляват или не представляват средство за произволна дискриминация или прикрито ограничение на търговията между държавите-членки и дали представляват или не пречка за функционирането на вътрешния пазар.

(47) Трябва да се напомни, че представено заявление според член 95, параграф 4 от Договора за ЕО трябва да бъде оценено в светлината на условията, предвидени както в горепосочения параграф, така и в параграф 6 от същия член. Ако заявлението не отговаря на някое от условията, то трябва да бъде отхвърлено, без да е необходима проверка на съвместимостта му с другите условия.

(48) Нотифицираните национални разпоредби са от общ характер и се прилагат еднакво за национални и вносни стоки. След съгласуването на правилата за употреба на HFC с Регламент (ЕО) № 842/2006 няма основание да се допуска, че нотифицираните национални разпоредби могат да бъдат използвани като средство за произволна дискриминация срещу икономическите агенти в Общността.

(49) Що се отнася до ограниченията при закупуването на продукти от други страни на ЕИП, включително и държавите-членки на Европейския съюз, се налага разбирането, че тези разпоредби целят равноправно третиране на всички вещества или продукти в обхвата на мерките, независимо от техния произход, т.е. дали са произведени в страната, внесени или придобити на вътрешния пазар. Продуктите, внесени от страни извън ЕИП, попадат в обхвата на разпоредбите за пускане на пазара. Това важи и за продукти, закупени от страни от ЕИП, които не са членки на ЕС, като мерките за тези продукти се основават на два различни елемента на разпоредбата, тъй като транзакцията представлява едновременно пускане на пазара и закупуване от страна от ЕИП. Това обаче не бива да води до дискриминация на тези продукти.

⁽¹⁾ ОВ L 244, 29.9.2000 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 899/2007 (ОВ L 196, 28.7.2007 г., стр. 24).

(50) Целта на тази наредба е опазването на околната среда, като липсват признаци, че идеята или приложението на наредбата биха довели до произволна дискриминация или прикрити бариери за търговията под каквато и да е форма.

(51) Комисията счита, че липсват доказателства за възникването на непропорционални, с оглед на преследваните цели, пречки за функционирането на вътрешния пазар, вследствие на нотифицираните от австрийските власти национални разпоредби.

III. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

(52) В светлината на изложените по-горе съображения Комисията е на мнение, че искането на Република Австрия от 29 юни 2007 г. за запазване до 31 декември 2012 г. на нейното по-строго от Регламент (ЕО) № 842/2006 национално законодателство, по отношение на пускането на пазара на продукти и оборудване, съдържащи или работещи на базата на флуорирани газове, е допустимо.

(53) Освен това Комисията счита, че приетите през 2002 г. и изменени през 2007 г. национални разпоредби:

— отговарят на нужди в областта на опазването на околната среда,

— отчитат наличието и техническа и икономическа достъпност на алтернативни решения за забранените в Австрия приложения и вероятно ще имат ограничени икономически последствия,

— не са средство за произволна дискриминация,

— не представляват прикрито ограничение за търговията между държавите-членки, и

— следователно са съвместими с Договора.

Поради това Комисията счита, че те могат да бъдат запазени.

Въпреки това трябва да се отбележи, че що се отнася до еднокомпонентни видове пяна, посочени в член 9, параграф 1 и приложение II към Регламент (ЕО) № 842/2006, изключенията, предвидени в параграф 8, алинея 2 на наредбата, не могат да бъдат направени след 4 юли 2008 г., с изключение на случаите, когато употребата им се налага от националните стандарти за сигурност,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Одобрява националните разпоредби относно някои флуорирани парникови газове, нотифицирани до Комисията с писмо от Република Австрия от 29 юни 2007 г., които са по-строги от Регламент (ЕО) № 842/2006, по отношение на пускането на пазара на продукти и оборудване, съдържащи или работещи на базата на флуорирани газове. Разрешава на Република Австрия да ги запази до 31 декември 2012 г.

Член 2

Настоящото решение е адресирано до Република Австрия.

Съставено в Брюксел на 21 декември 2007 година.

За Комисията

Stavros DIMAS

Член на Комисията

СПОРАЗУМЕНИЯ

СЪВЕТ

Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Република Молдова за обратното приемане на пребиваващи без разрешение лица

Споразумението между Европейската общност и Република Молдова за обратното приемане на пребиваващи без разрешение лица влиза в сила на 1 януари 2008 г. след приключване на 20 ноември 2007 г. на предвидената в член 22 от Споразумението процедура.

Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Република Черна Гора за реадмисията на лица, пребиваващи без разрешение

Споразумението между Европейската общност и Република Черна Гора за реадмисия на лица, пребиваващи без разрешение влезе в сила на 1 януари 2008 г. след приключване на 14 ноември 2007 г. на предвидената в член 22 от Споразумението процедура.

Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Република Сърбия за обратно приемане на незаконно пребиваващи лица

Споразумението между Европейската общност и Република Сърбия за обратно приемане на незаконно пребиваващи лица, влиза в сила на 1 януари 2008 г. след приключване на 12 ноември 2007 г. на предвидената в член 22 от Споразумението процедура.

Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Бившата югославска република Македония за обратно приемане на незаконно пребиваващи лица

Споразумението между Европейската общност и Бившата югославска република Македония за обратно приемане на незаконно пребиваващи лица влезе в сила на 1 януари 2008 г. след приключване на 29 ноември 2007 г. на предвидената в член 22 от Споразумението процедура.

Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Босна и Херцеговина за обратно приемане на незаконно пребиваващи лица

Споразумението между Европейската общност и Босна и Херцеговина за обратно приемане на незаконно пребиваващи лица влезе в сила на 1 януари 2008 г. след приключване на 30 ноември 2007 г. на предвидената в член 22 от Споразумението процедура.

Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Украйна за обратното приемане на лица

Споразумението между Европейската общност и Украйна за обратното приемане на лица влезе в сила на 1 януари 2008 г., след като на 30 ноември 2007 г. приключи процедурата, предвидена в член 22 от Споразумението.

Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Република Албания за улесняване издаването на визи

Споразумението между Европейската общност и Република Албания за улесняване издаването на визи влезе в сила на 1 януари 2008 г., след като на 13 ноември 2007 г. приключи процедурата, предвидена в член 14 от Споразумението.

Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Босна и Херцеговина за улесняване на издаването на визи

Споразумението между Европейската общност и Босна и Херцеговина за улесняване на издаването на визи влезе в сила на 1 януари 2008 г., след като на 30 ноември 2007 г. приключи процедурата, предвидена в член 14 от Споразумението.

Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Република Черна гора за улесняване издаването на визи

Споразумението между Европейската общност и Република Черна гора за улесняване издаването на визи влиза в сила на 1 януари 2008 г., след като на 14 ноември 2007 г. приключи процедурата, предвидена в член 14 от Споразумението.

Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Бившата югославска република Македония за улесняване на издаването на визи

Споразумението между Европейската общност и Бившата югославска република Македония за улесняване на издаването на визи влезе в сила на 1 януари 2008 г., след като на 30 ноември 2007 г. приключи процедурата, предвидена в член 14 от Споразумението.

Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Република Сърбия за улесняване издаването на визи

Споразумението между Европейската общност и Република Сърбия за улесняване издаването на визи влезе в сила на 1 януари 2008 г., след като на 12 ноември 2007 г. приключи процедурата, предвидена в член 14 от Споразумението.

Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Република Молдова за улесняване издаването на визи

Споразумението между Европейската общност и Република Молдова за улесняване издаването на визи влезе в сила на 1 януари 2008 г., след като на 20 ноември 2007 г. приключи процедурата, предвидена в член 15 от Споразумението.

Информация относно влизането в сила на Споразумението между Европейската общност и Украйна за улесняване издаването на визи

Споразумението между Европейската общност и Украйна за улесняване издаването на визи влезе в сила на 1 януари 2008 г., след като на 30 ноември 2007 г. приключи процедурата, предвидена в член 14 от Споразумението.

III

(Актове, приети по силата на Договора за ЕС)

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ПО СИЛАТА НА ДЯЛ V ОТ ДОГОВОРА ЗА ЕС

ОБЩА ПОЗИЦИЯ 2008/81/ОВППС НА СЪВЕТА

от 28 януари 2008 година

за изменение на **Обща позиция 98/409/ОВППС** относно **Сиера Леоне**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ОБЩА ПОЗИЦИЯ:

Член 1

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 15 от него,

В член 4 от **Обща позиция 98/409/ОВППС** се създава следният трети параграф:

като има предвид, че:

„Предвидените в първия параграф мерки не се прилагат по отношение на пътуванията на свидетели, чието присъствие на съдебен процес пред Специалния съд за Сиера Леоне е задължително.“

Член 2

- (1) На 29 юни 1998 г. Съветът прие **Обща позиция 98/409/ОВППС** относно Сиера Леоне ⁽¹⁾ за прилагане на мерките, наложени с Резолюция 1171(1998) на Съвета за сигурност на ООН.

Настоящата обща позиция влиза в сила в деня на приемането ѝ.

Член 3

Настоящата обща позиция се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

- (2) На 21 декември 2007 г. Съветът за сигурност на ООН прие Резолюция 1793(2007), която постановява освобождаване от мерките, наложени с параграф 5 от Резолюция 1171(1998) на Съвета за сигурност на ООН. Следователно **Обща позиция 98/409/ОВППС** следва да бъде съответно изменена,

Съставено в Брюксел на 28 януари 2008 година.

За Съвета
Председател
D. RUPEL

⁽¹⁾ ОВ L 187, 1.7.1998 г., стр. 1.